26-09-2021 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄

† Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινὸν Γ΄.

Ἦχος λ/π Πα

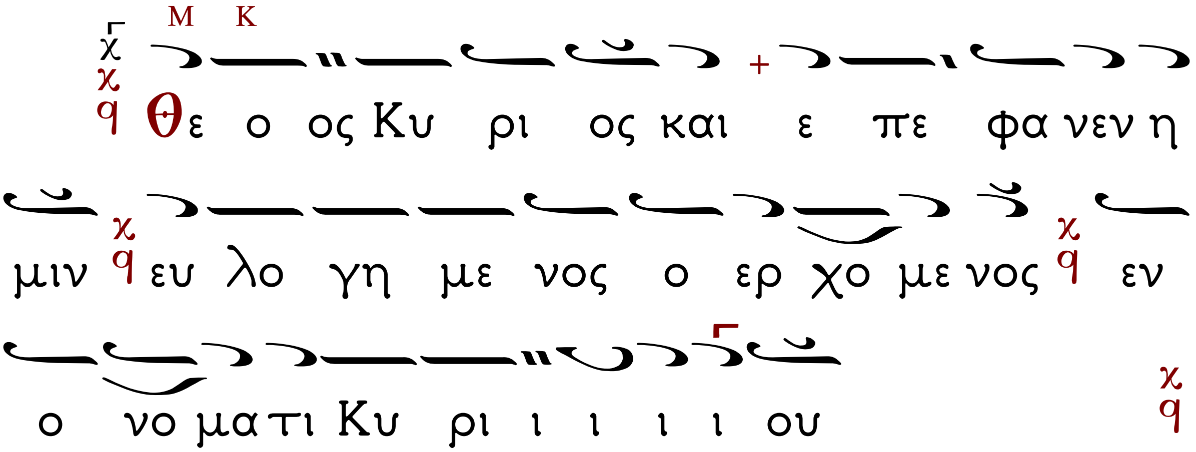

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

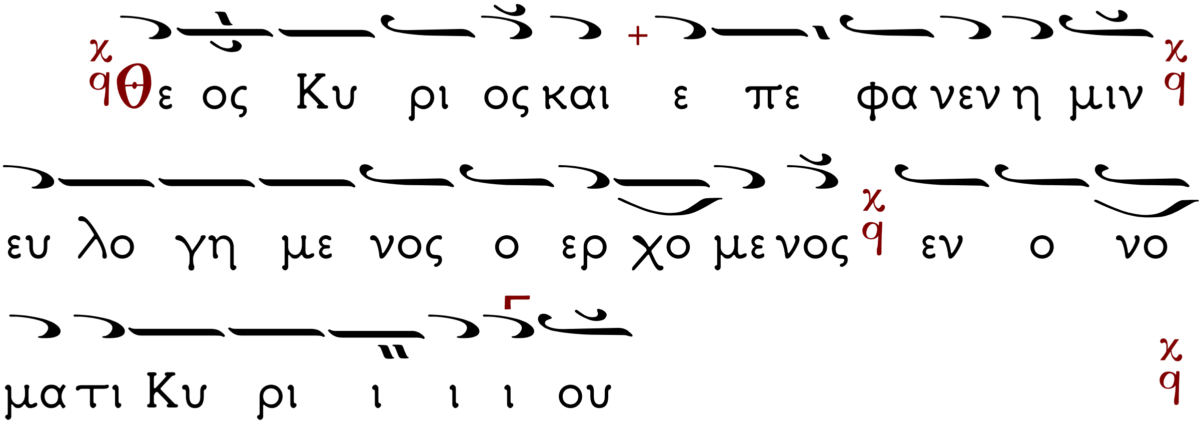

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α΄

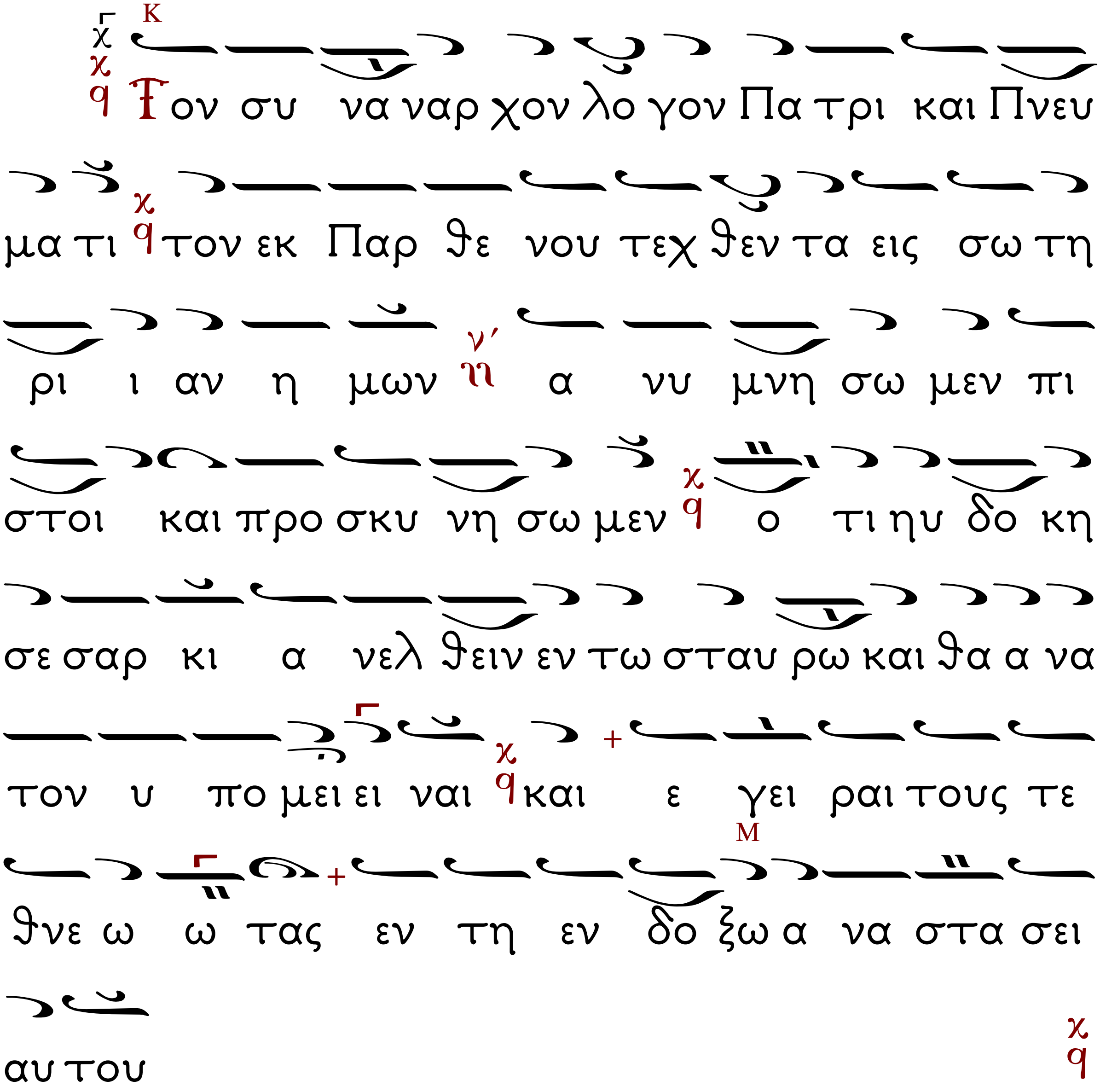

26-09-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.ΕΩΘ. Γ΄

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

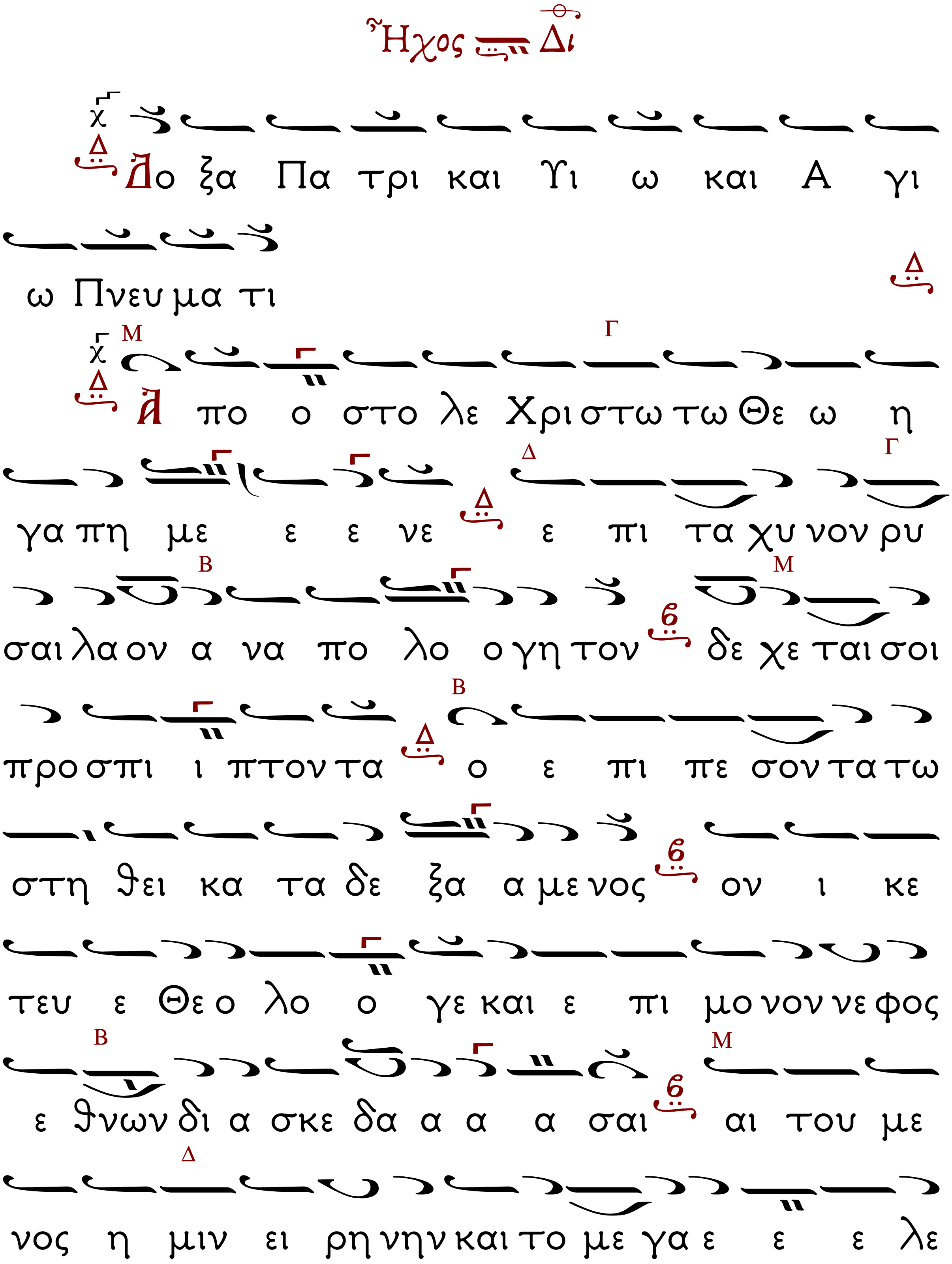

ος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα
υ πε ρεν δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι
α τη α γνει α ε σφρα γι σμε νη και
παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ
ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τα ψυ
χας η μω ω ων

Καθίσματα . Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

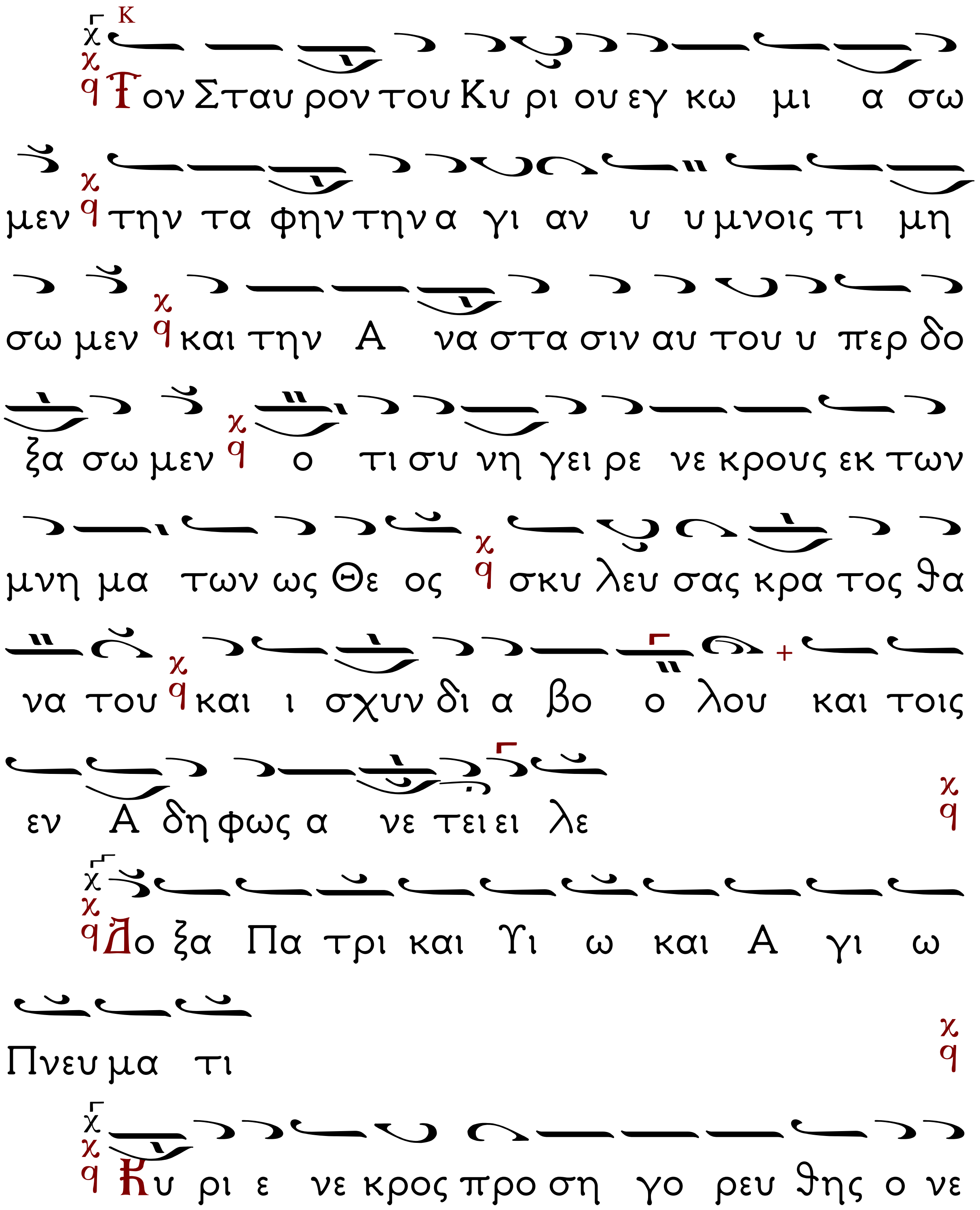

κρω ω σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε

τε θης ο κε νω ω σας τα μνη μα τα α νω

στρα τι ω ται τον τα φον ε φυ λατ τον κα

τω τους απ αι ω νος νε κρους ε ξα νε στη

σας παν το δυ να με και α κα τα λη πτε

Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ

τος χαι ρε τει χος και σκε πη των προ στρε χον

των εις σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει

ρο γα με η τε κου σα εν σαρ κι τον Ποι η

την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει

πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ

νου ουν των τον το ο κο ον σου

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν.

Κυ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α

να στα σιν και την των α πο στο ο λων προ

σκυ νη σιν ο Πε τρος ε βο α σοι γυ ναι κες

α πε τολ μη σαν κα γω ε δει λι α σα

λη στης ε θε ο λο γη σε κα γω ω ηρ

νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με του λοι

που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α λι

ε α βυ θου αλ λα με τα νο ουν τα με δε ε

ξαι ο Θε ος και σω σο ον με

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κυ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι

πα ρα νο μοι των κα τα δι κων και λογ χη την

πλευ ραν σου ε ξε κεν τη σαν ω ε λε η η

μον τα φην δε κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α

δου τας πυ λας και α νε ε στης τρι η με

ρος ε δρα μον γυ ναι κες ι δει ειν σε και

α πηγ γει λαν α πο στο λοις την ε γερ σιν υ

πε ρυ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνου σιν αγ

γε ε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ο ξα α

σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Α πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α

η της Ευ ας την λυ πην χα ρο ποι η σα σα

α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ

νου μεν σε ο τι α νη γα γες η μας εκ της

αρ χαι ας α ρας και νυν δυ σω πει α πα αυ στως

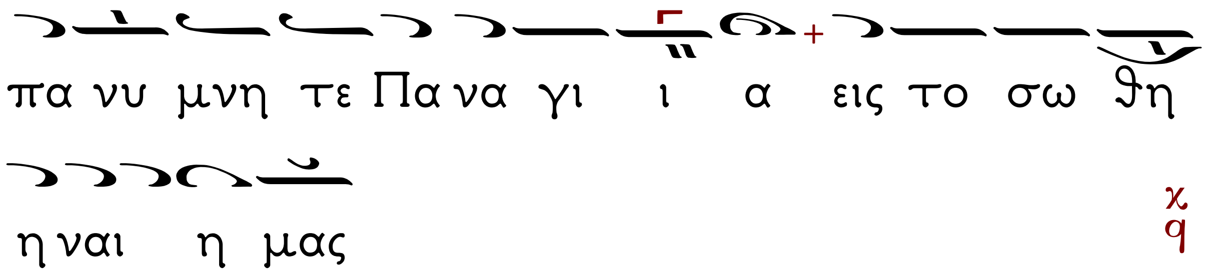
πα νυ μνη τε Πα να γι ι α εις το σω θη
η ναι η μας
χ
q

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν, καὶ σάλπιγγος ἡδύτερον, διηχήσας ὦ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα...

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παῤῥησίας τυγχάνων ὡς μαθητής, ἠρώτησας· Τίς ἐστιν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀῤῥήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον, ὅμοιον.*

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχήν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, *ὁ β΄ χορός* ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Εὐλογητάρια.

Ἦχος Πα

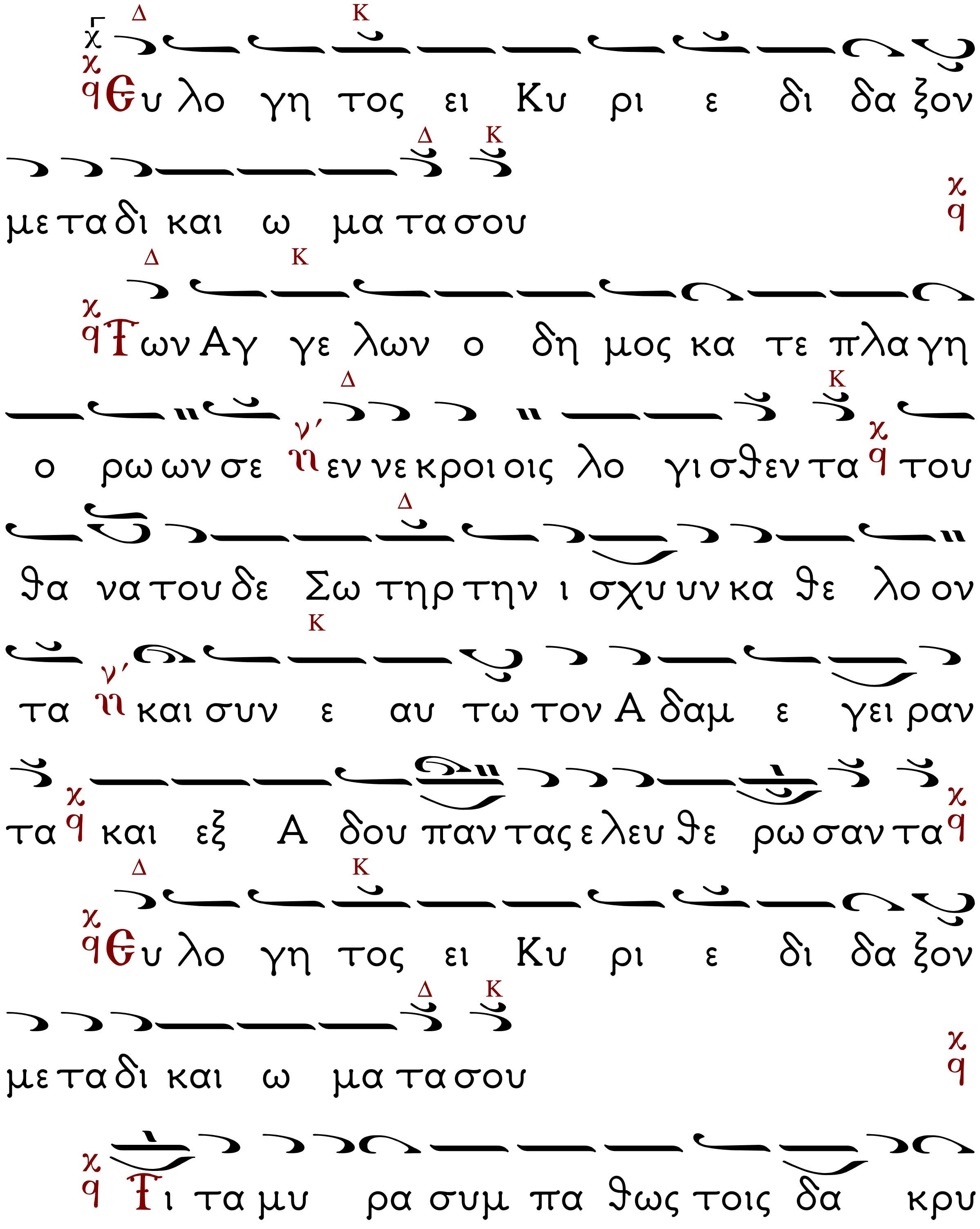

σιν ω μα θη τρι αι κιρ να τε ο α

στρα πτων εν τω τα φω Αγ γε λος προ σε

φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις

τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ

ε ξα νε ε στη του μνη μα τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον

με τα δι και ω μα τα σου

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον

προς το μνη μα σου θρη νο λο γου σαι αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε την

Α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου

Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ε
νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθεγ γο
με ε νου η τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο
γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε στη
του μνη μα τος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

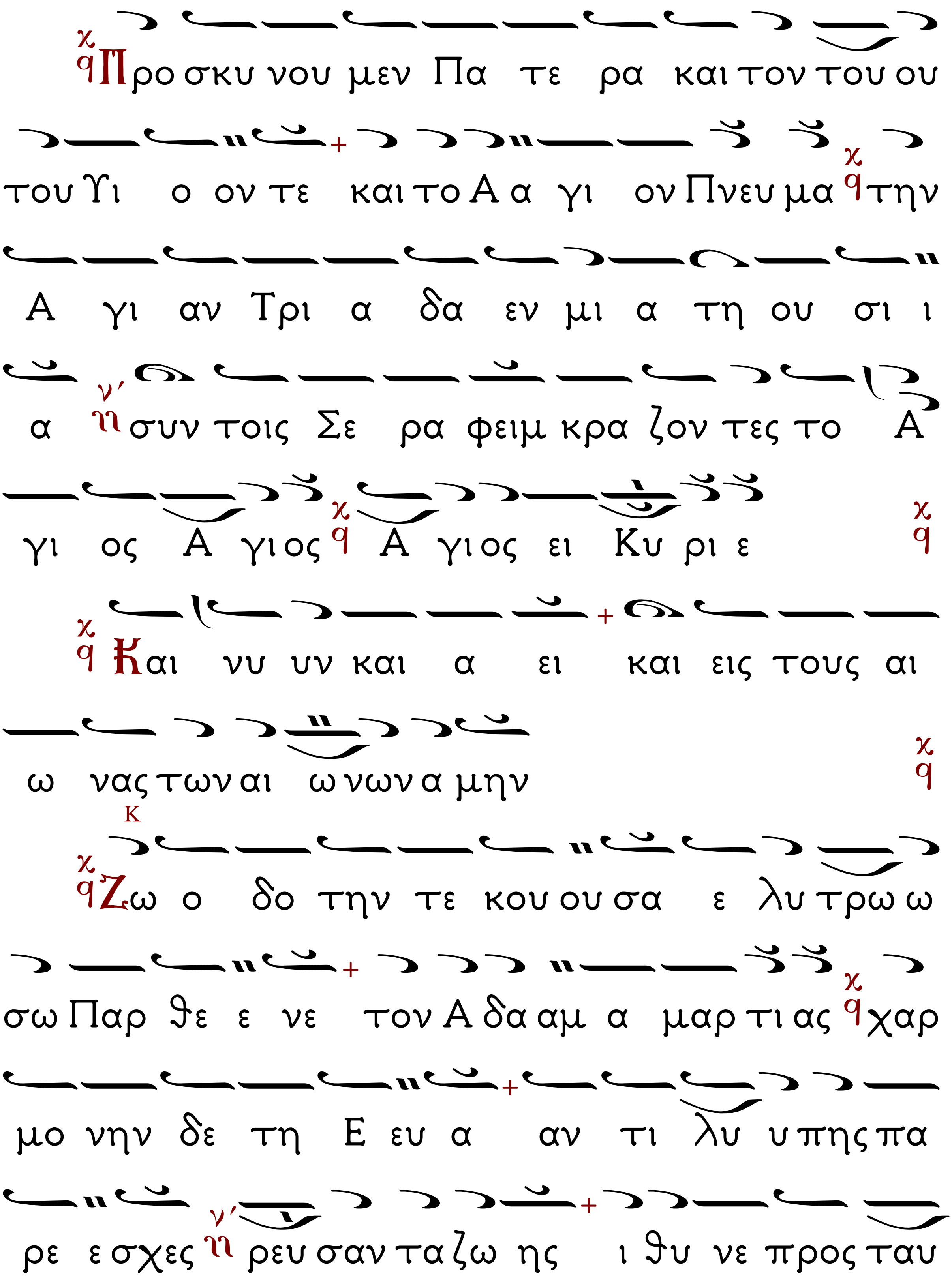
Προ σκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του ου
του Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την
Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι
α συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ ρι ε
Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην
Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω
σω Παρ θε ε νε τον Α δαμ α μαρ τι ας χαρ
μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υ πης πα
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ

την δε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος και αν
θρω πος

Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α
αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (Δίς)

Τὸ γ΄. Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι
α αλ λη λου ι ι ι α δο ξα σοι ο Θε
ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον α΄. χ q

Εν τω θλι βε σθαι με Δαυ ι τι κως α δω σοι Σω τηρ μου χ q

ρυ υ σαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι ι ι ι ι ας χ q

χ q Τοις ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι ι α ε στι θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου με ε νοις χ q

χ q Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι χ q

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται

παν τα τα ο ρα τα α τε ε συν τοις α ο ρα α

τοις αυ το κρα τες γαρ ον της Τρι α α δος εν

ε στιν α ψε ε ε ε ευ στως

Ἀντίφωνον Β΄.

Εις τα ο ρη ψυ χη αρ θω

ω μεν δε ευ ρο ε κει ει σε ο θεν βο η η

θει α η η κει

Δε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα

με ε νη και ω ρι ας πα α ση ης πε ρι φυ

λα ξα α τω

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες

φω μεν συ ει Θε ος ζω η ε ρως φως νου ους

συ χρη στο ο της συ βα σι λε ευ εις εις τους αι

ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ

λας προ σβω μεν Κυ ρι ου χα ρας πολ λης πλη

σθεις ευ χα ας α να πε ε ε ε εμ πω

Ἐ πι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε

λε σι ουρ γει ει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον

α παν τα αι σχρο ο ο ο ον νουν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἅ γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α

ξι ι α εξ ου πα αν ζω ον εμ ψυ χου ου ται

β΄ χορός ως εν Πα τρι ι ι ι α μα τε και λο

ο ο ο ο γω

Προκείμενον. Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι συ βα σι λε ευ εις εις τους αι ω ω νας (Δίς)

Στίχος: Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ Τρίτον. Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου β΄ χορός ο τι συ βα σι λε ευ εις εις τους αι ω ω νας

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Α μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον. Αι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

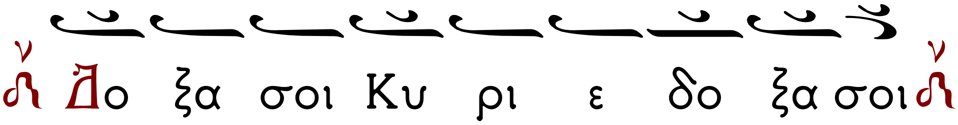

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

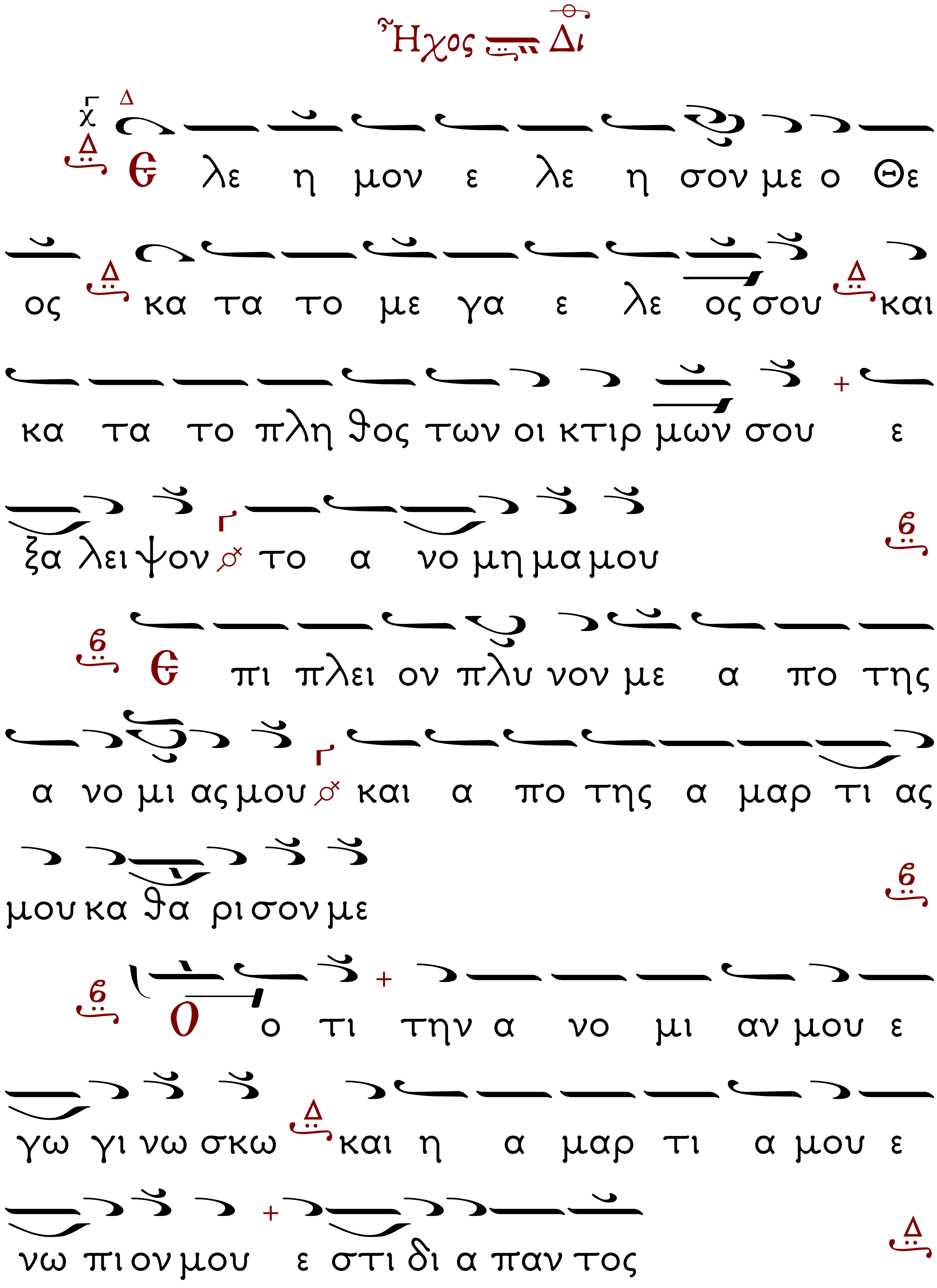
Ἦχος Δι
Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε
ος κα τα το με γα ε λε ος σου και
κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου ε
ξα λει ψον το α νο μη μα μου
Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της
α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι ας
μου κα θα ρι σον με
Ο ο τι την α νο μι αν μου ε
γω γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε
νω πι ον μου ε στι δι α παν τος

Σοι μο νω η μαρ τον και το πο νη
ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι
και ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης
εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη
φθην και εν α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε
με η μη τηρ μου

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας
τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι
ας σου ε δη λω σας μοι

Ραν τι εις με υσ σω πω και κα θα

ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ χι

ο ο να λευ καν θη σο μαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται ο

στε α τε τα πει νω με ε ε να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου

α πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε

μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι

σον εν τοις ε γκα τοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λης απ ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν
του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η γε
μο νι κω ω στη ρι ξον με

Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου
σι

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι

α σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ

νην σου

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και

το στο ο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν

σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη

σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου δε

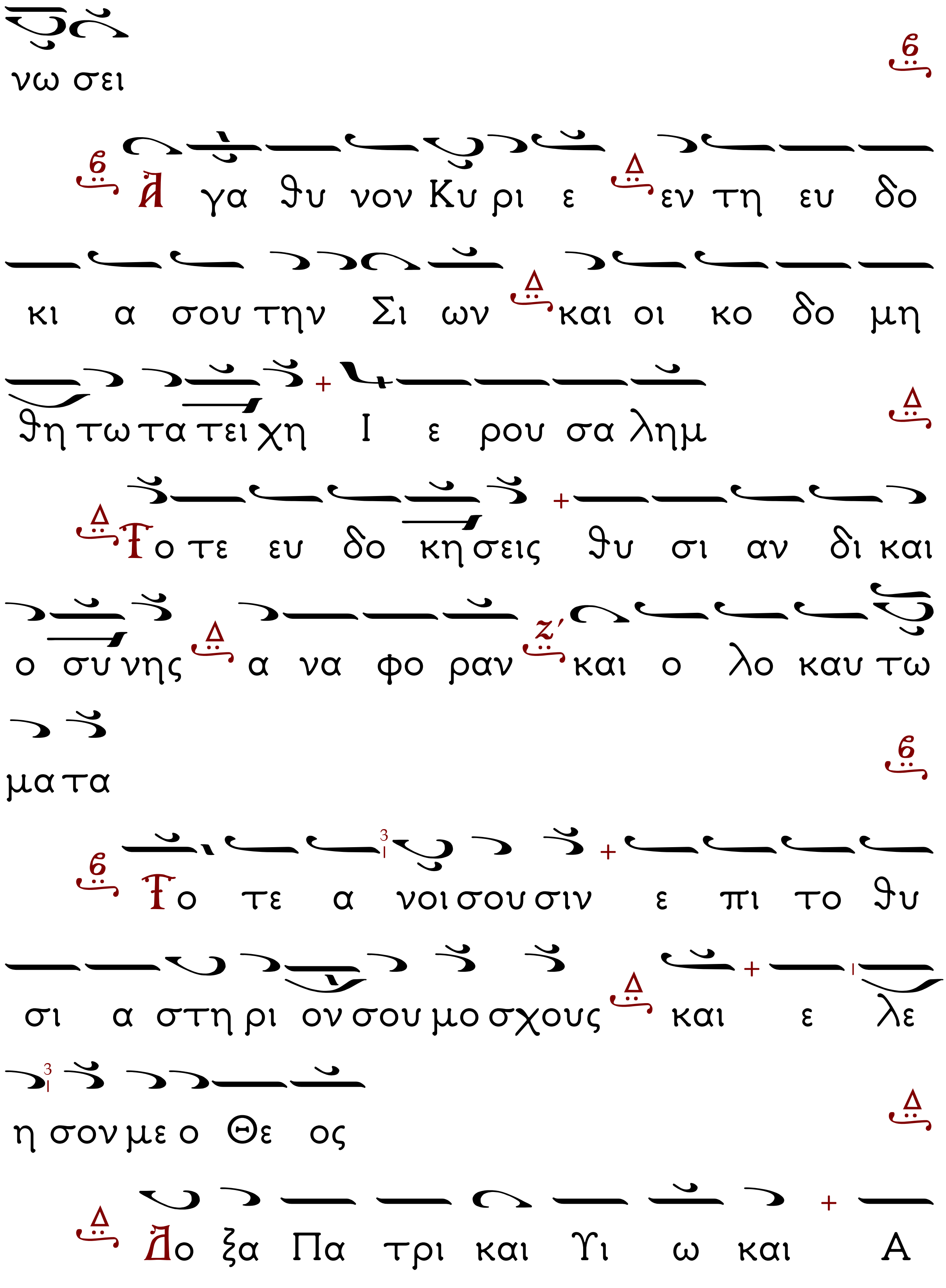
νω σει
Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο
κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη
θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ
Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και
ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω
μα τα
Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ
σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε λε
η σον με ο Θε ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

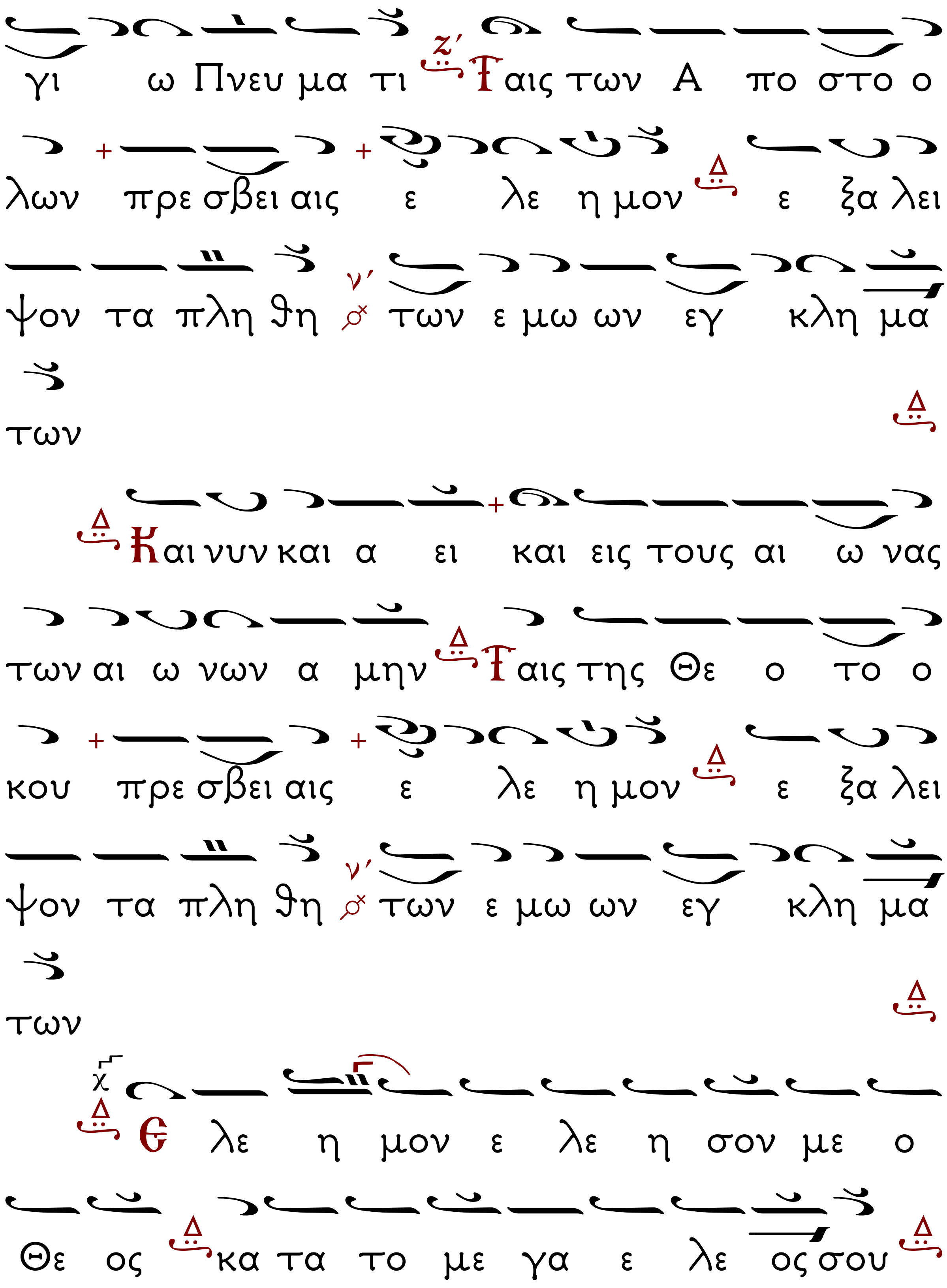
γι ω Πνευ μα τι Ταις των Α πο στο ο
λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει
ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Ταις της Θε ο το ο
κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει
ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των
Ε λε η μον ε λε η σον με ο
Θε ος κα τα το με γα ε λε ος σου

και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα

φου κα θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

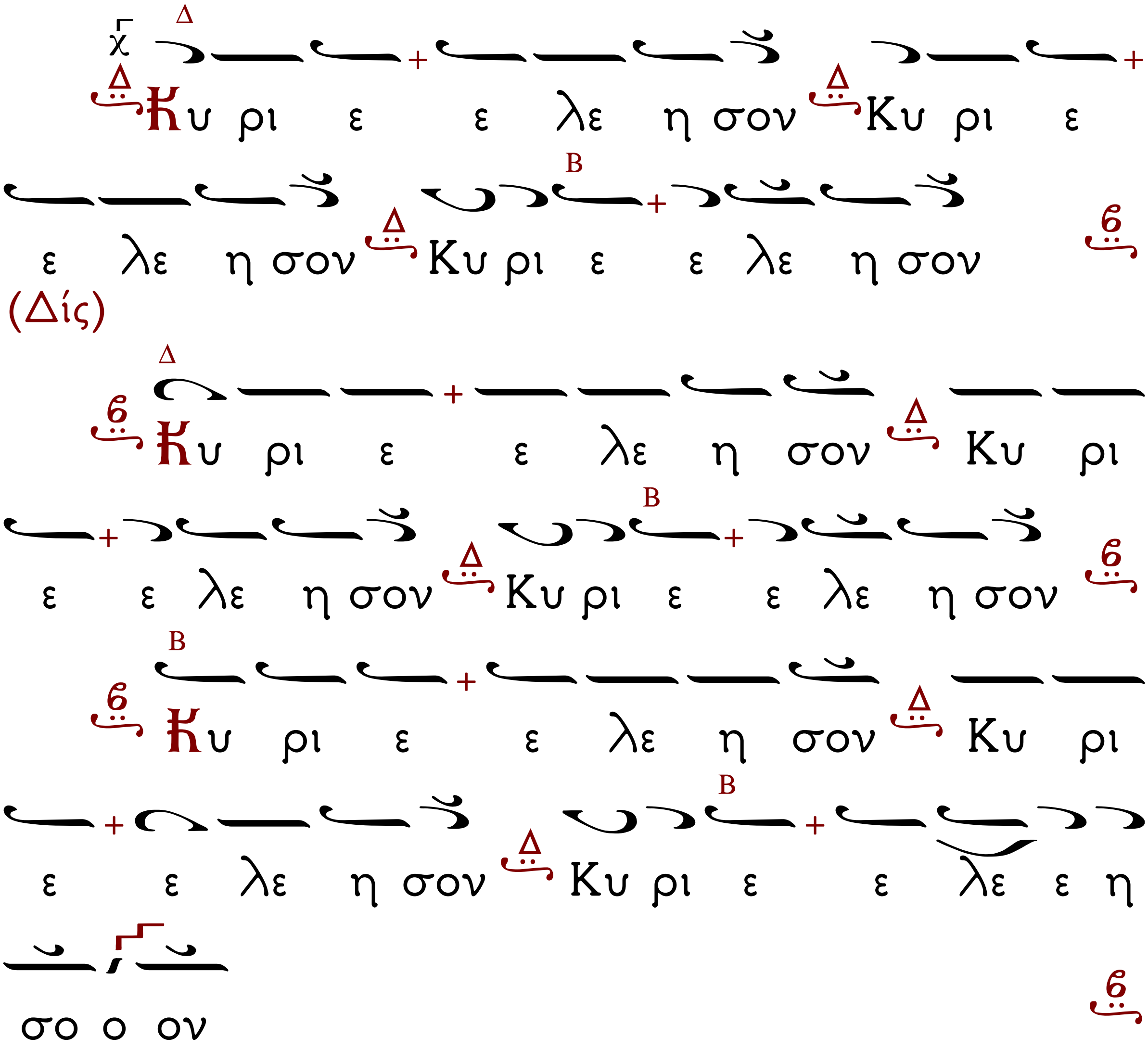

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανών.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

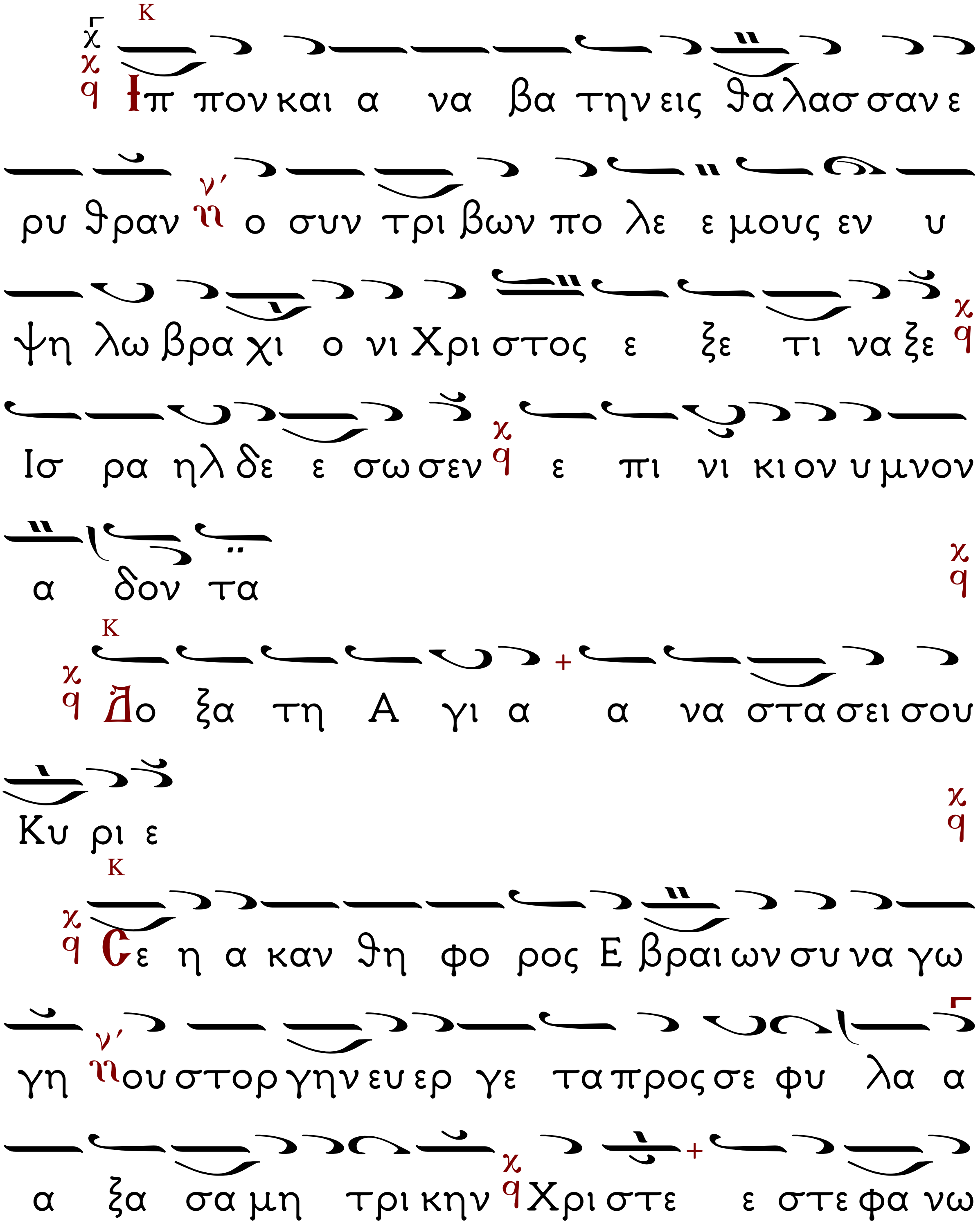

σε τον γε ναρ χην λυ ον τα της α καν θης το ε

πι τι μι ον

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου

Κυ ρι ε

Η γει ρας με πε σον τα τω βο θρω ε πι

κλυ σθεις ζω ο δο τα α πτω ω τως και

της ε μης δυ σω δους φθο ρας Χρι στε α να

σχο ο με νος α πει ρα στως θει ας ου σι ας

μυ ρω με ευ ω δι ι α α σας

Θεοτοκίον.

Υ πε ρα γι α Θε ο

το κε σω σον η μας

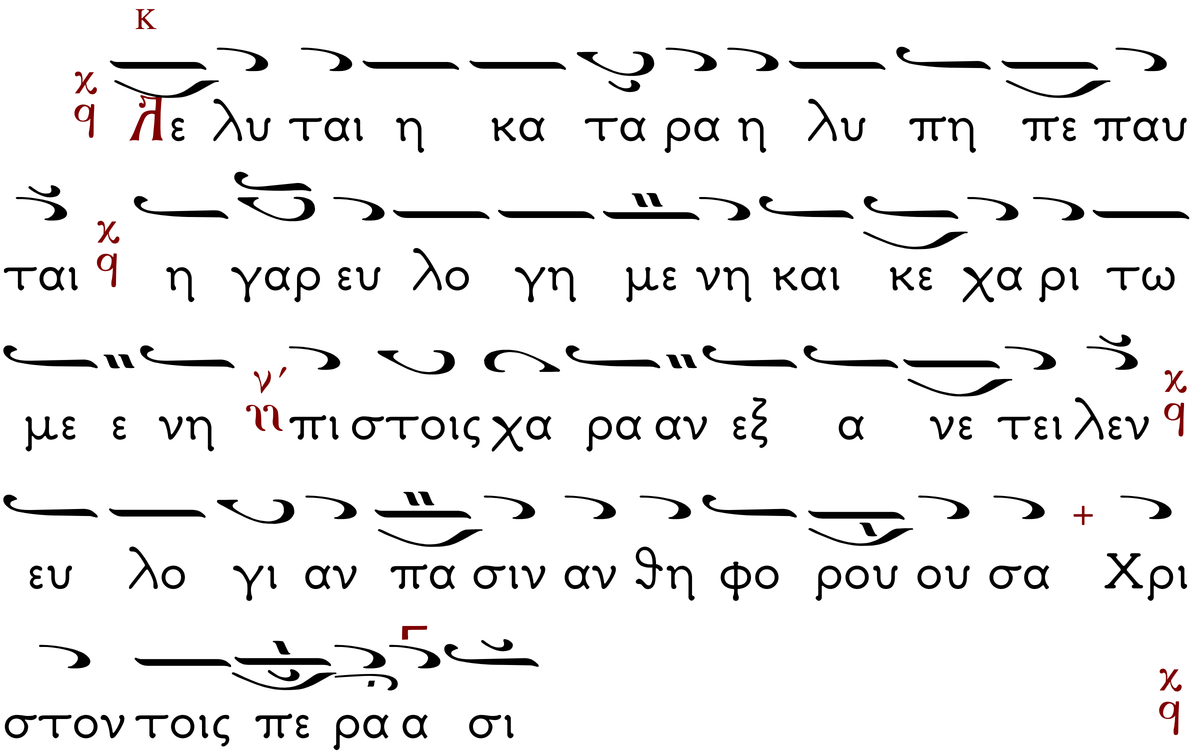
Λε λυ ται η κα τα ρα η λυ πη πε παυ
ται η γαρ ευ λο γη με νη και κε χα ρι τω
με ε νη πι στοις χα ρα αν εξ α νε τει λεν
ευ λο γι αν πα σιν αν θη φο ρου ου σα Χρι
στον τοις πε ρα α σι

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, Μάκαρ ἣν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογίᾳ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαξον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ Πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφώς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος θεόσοφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ᾀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἕτερος Κανών, τοῦ Ἁγίου,
ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε, βοηθός, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Δόξα...

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπά, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ἰασάμενος σοφέ, αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἴτησαι Ἁγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλά, ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

26-09-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΙΔ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄. ΕΩΘ. Γ΄

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανών.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Ο πη ξας επ ου δε νος την γη ην τη προ στα ξει σου και με τε ω ρι σας α σχε τως βρι θου σαν ε πι την α σα λευ τον Χρι στε πε τραν των εν το λων σου την εκ κλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε α γα θε ε και φι λαν θρω ω πε

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Χο λην μεν οι εκ πε τρας το με λι θη λα σαν τες τω εν τη ε ρη μω τε ρα τουρ

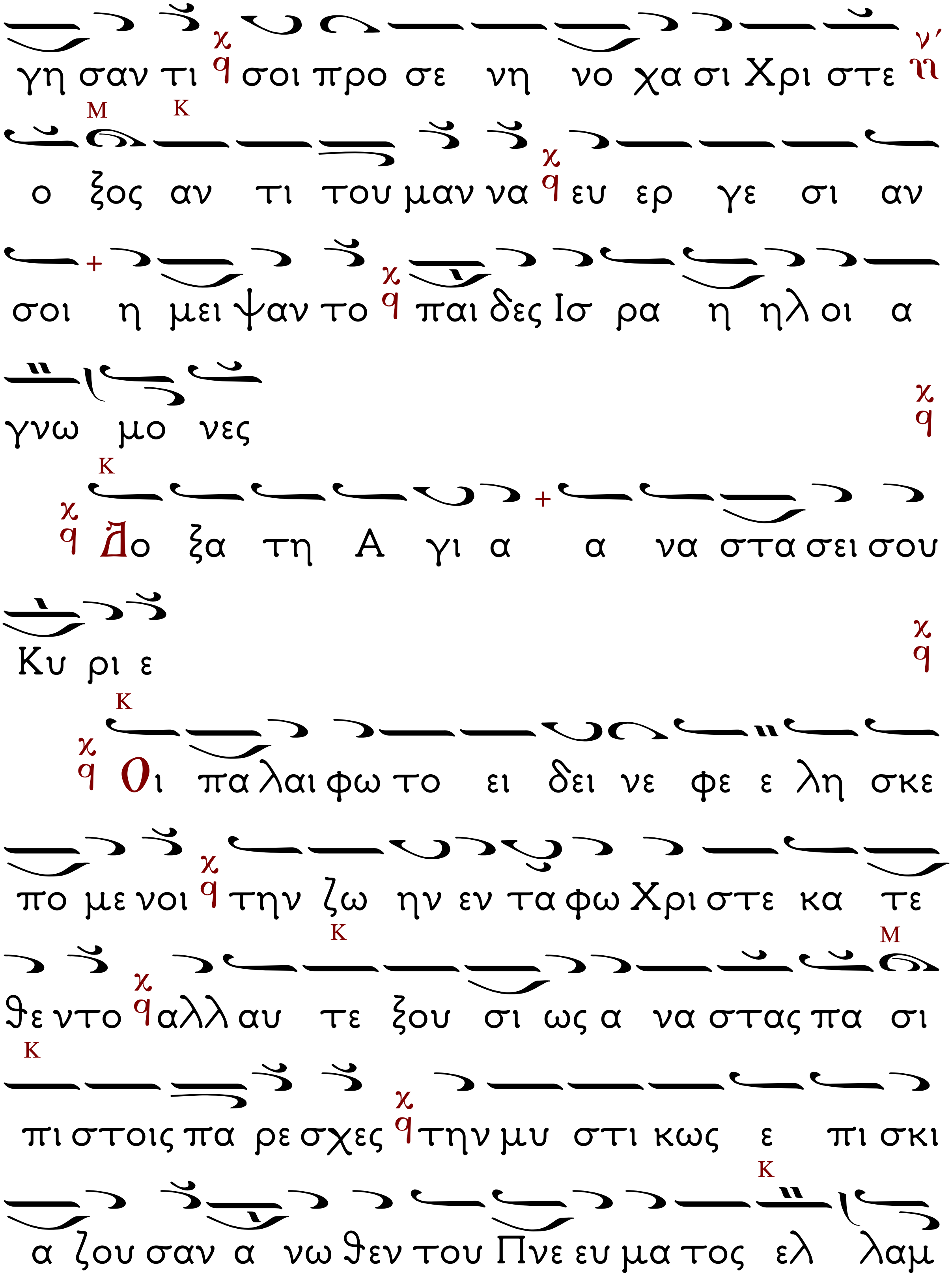
γη σαν τι σοι προ σε νη νο χα σι Χρι στε η
ο ξος αν τι του μαν να ευ ερ γε σι αν
σοι η μει ψαν το παι δες Ισ ρα η ηλ οι α
γνω μο νες
Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου
Κυ ρι ε
Οι πα λαι φω το ει δει νε φε ε λη σκε
πο με νοι την ζω ην εν τα φω Χρι στε κα τε
θε ντο αλλ αυ τε ξου σι ως α να στας πα σι
πι στοις πα ρε σχες την μυ στι κως ε πι σκι
α ζου σαν α νω θεν του Πνε ευ μα τος ελ λαμ

ψιν
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω
σον η μας
Συ Μη τηρ Θε ου α συν δυ α α στως γε
γε νη σαι του εξ α κη ρα του Πα τρος εκ
λαμ ψαν τος α νευ θεν ω δι νων μη τρι
κων ο θεν σε Θε ο το κον σε σαρ κω με
νον γαρ ε κυ η σας Λο γον ορ θο δο ο ξως κη
ρυτ το μεν

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ αὐτός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος ἐφανέρωσας, θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτόν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνυμνήσω πάνσοφε, ἀναπεσὼν θεόφρονι, παῤῥησίᾳ τῇ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης θεοκῆρυξ ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. β΄.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοΐ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ᾽ αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν κατεφώτισας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας Τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγος, τούτου ἐχρημάτισας.

Δόξα...

Ἐδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυμάτων αὐτουργός, καὶ ἰαμάτων πηγή, Θεολόγε· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ Σταυροῦ, παρθένῳ τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον, Κόρην σε παρέθετο.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ᾽ ἣν Ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α΄.
Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν Ἅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀκούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό· Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι. Διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσών, καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθών, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἄναρχον γέννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐλεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης φλογὸς ἐλευθέρωσον· ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντοτε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἄχραντε.

Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ὕψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἔρευναν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον, ὥσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν, τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν! οὗ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν.

Τῇ ΚΣΤ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου, καὶ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Φίλου, Ἐπιστηθίου, Παρθένου, Ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Πατρὸς παρέστης ἠγαπημένῳ Λόγῳ,
Πάντων μαθητῶν Ἠγαπημένε πλέον.
Πρός γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκάδι ἕκτῃ.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος λ Γ τος

Ὠδὴ α΄. Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων και α α σω γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὠδὴ γ΄. Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου

ὁ α΄ χορός στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

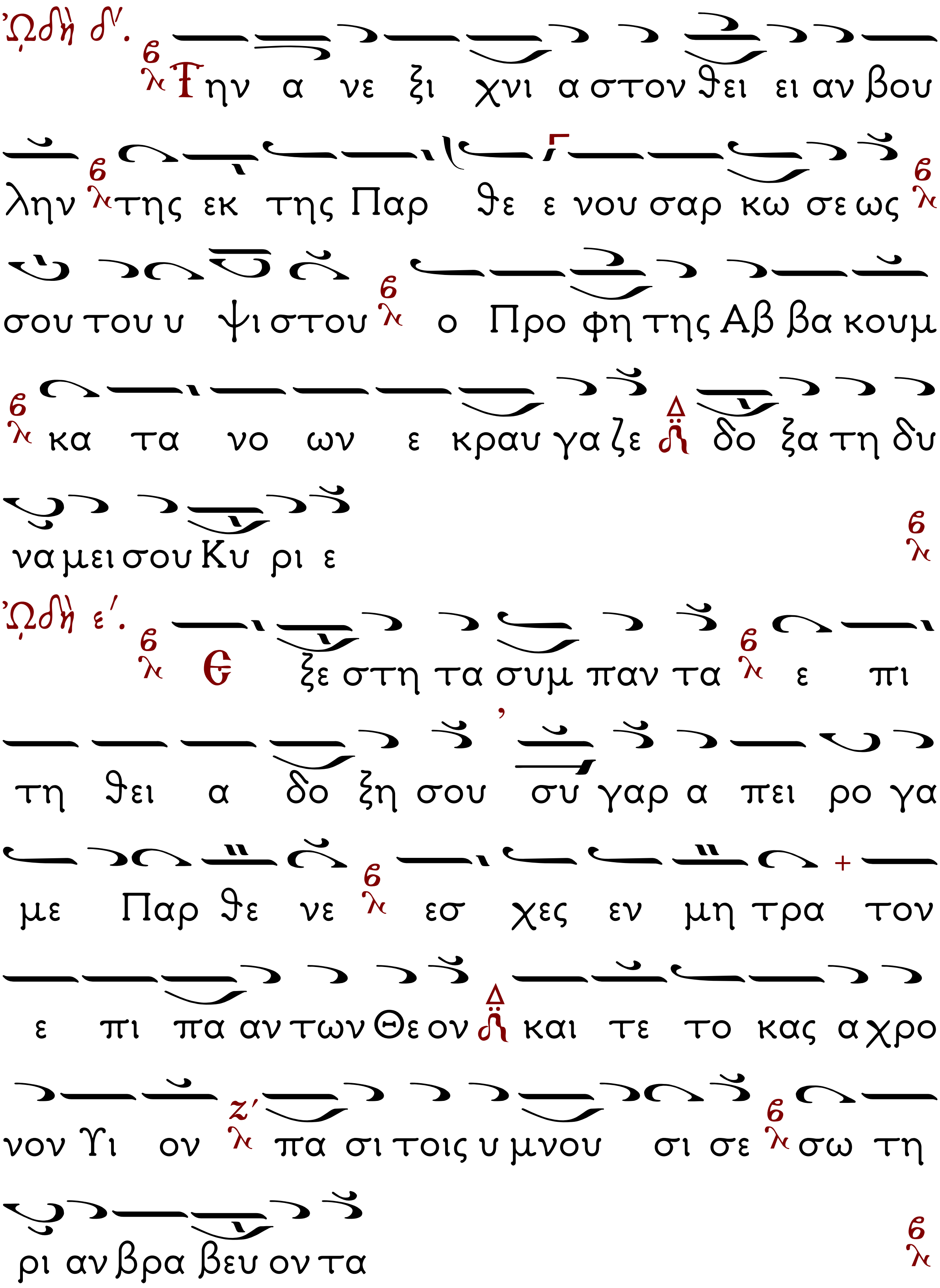
Ὠδὴ δ΄.
Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως
σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ
κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ
να μει σου Κυ ρι ε
Ὠδὴ ε΄.
Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι
τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον
ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α χρο
νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι αν βρα βευ ον τα

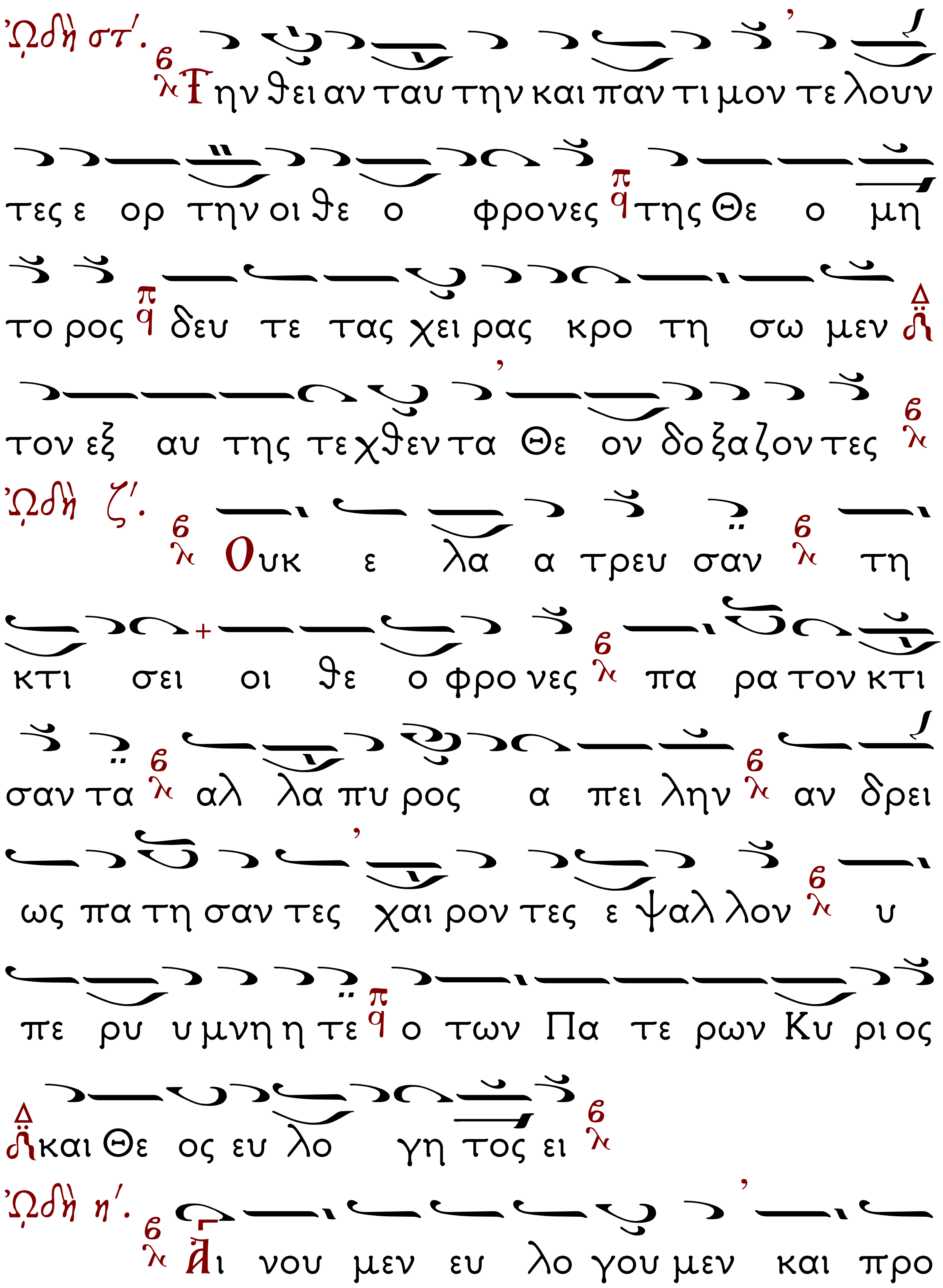
Ὠδὴ στ΄.
Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν
τες ε ορ την οι θε ο φρονες της Θε ο μη
το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν
τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες
Ὠδὴ ζ΄. Ουκ ε λα α τρευ σαν τη
κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι
σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει
ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
πε ρυ υ μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος
και Θε ος ευ λο γη τος ει
Ὠδὴ η΄. Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

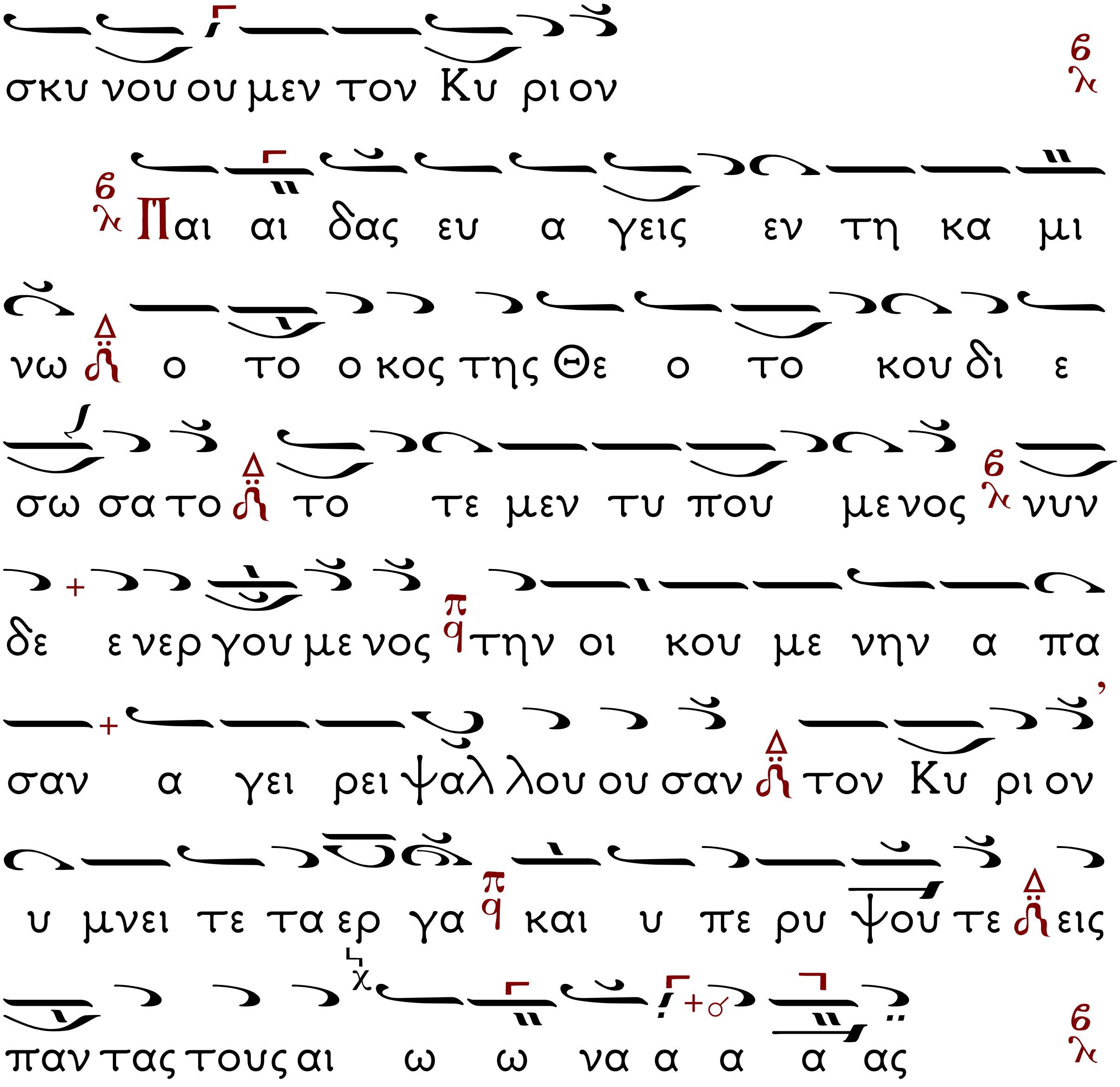

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Τιμιωτέρα Ἦχος πλ. α΄

Στίχος α΄. Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Στίχος β΄. Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

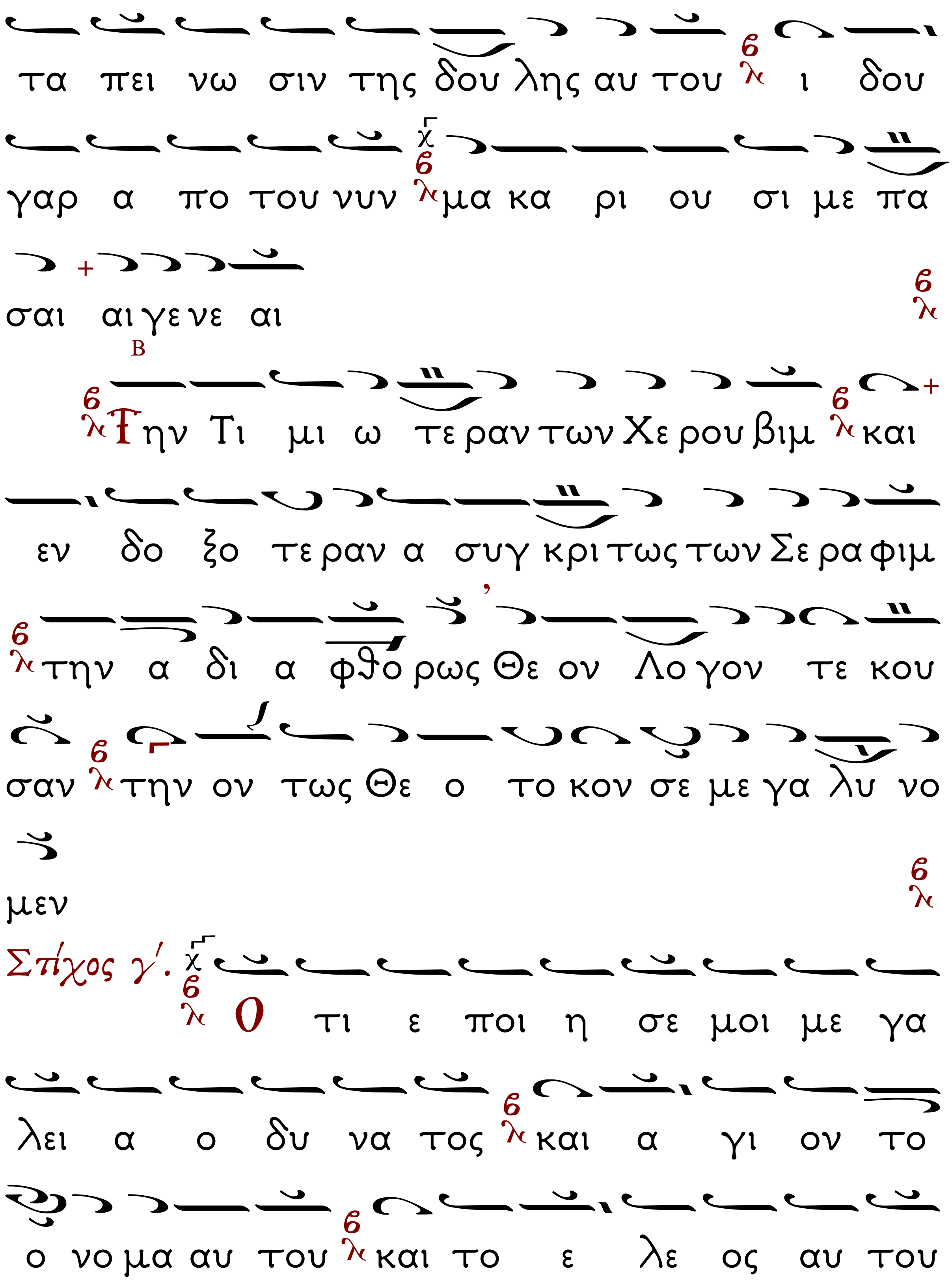
τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου
γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν
Στίχος γ΄. Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος και α γι ον το
ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος δ΄. Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος ε΄. Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν

Στίχος στ΄. Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

Ἅ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
δε α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
το ο ρος και βο α α α α τω χαι ροις
παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Α μη ην

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος

η μων Δίς

Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ο ον

η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο πο

δι ω των πο ο δω ων αυ του

Ὁ β΄ χορός: Ο τι ι Α α γι ο ος ε στι ιν

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἑωθινόν Γ΄.

Ἦχος Δι Ο τι Χρι ι στο ος ε γη

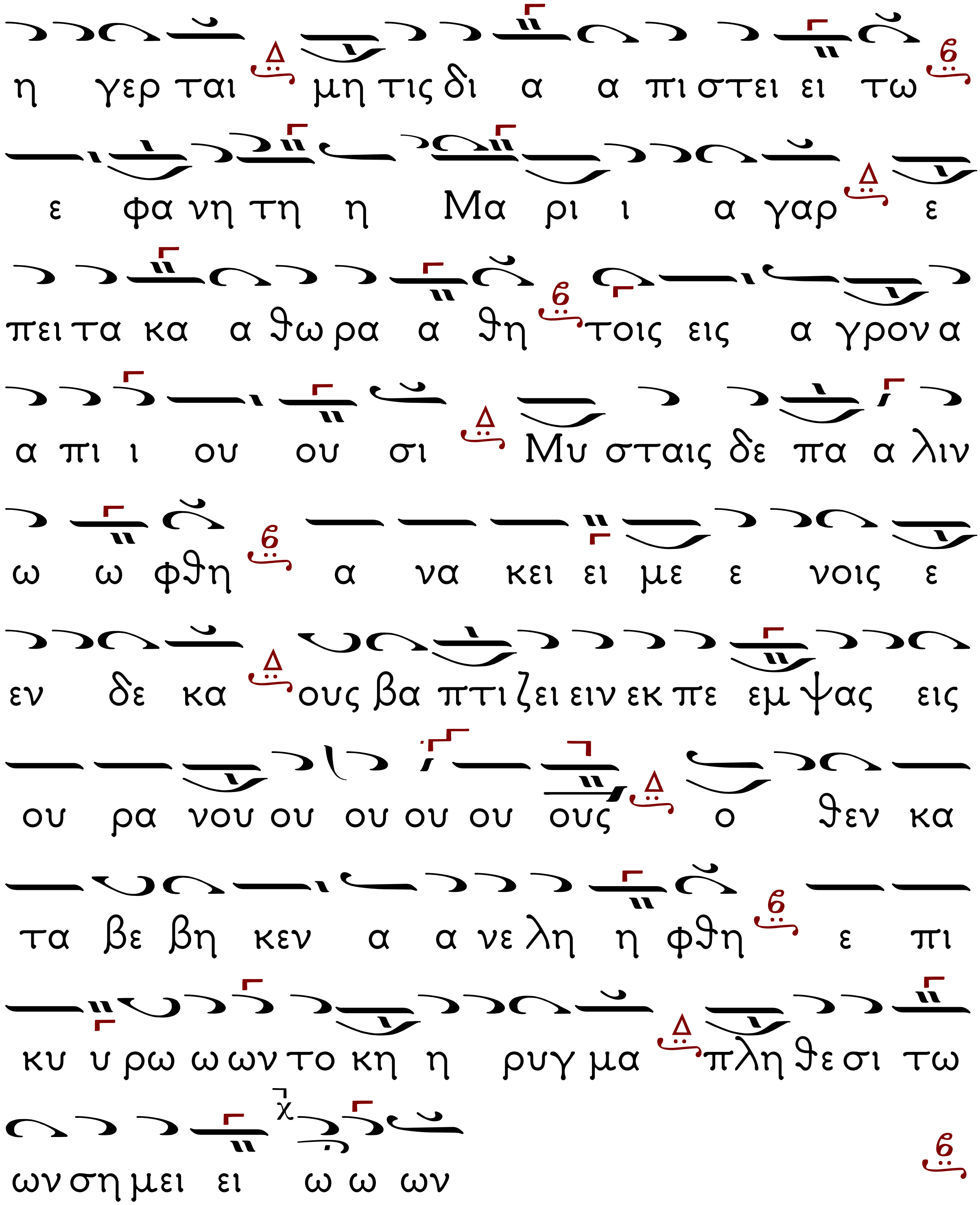
η γερ ται μη τις δι α α πι στει ει τω
ε φα νη τη η Μα ρι ι α γαρ ε
πει τα κα α θω ρα α θη τοις εις α γρον α
α πι ι ου ου σι Μυ σταις δε πα α λιν
ω ω φθη α να κει ει με ε νοις ε
εν δε κα ους βα πτι ζει ειν εκ πε εμ ψας εις
ου ρα νου ου ου ου ου ους ο θεν κα
τα βε βη κεν α α νε λη η φθη ε πι
κυ υ ρω ω ων το κη η ρυγ μα πλη θε σι τω
ων ση μει ει ω ω ων

Ἐξαποστειλάριον.
Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τό, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη, ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ· Πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότου σου, κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος, θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Σταυροθεοτοκίον.
Ἦχος β΄.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένῳ· Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος, τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδού φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ᾽ οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, *ὁ β΄ χορός* Θεογεννῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος Πα

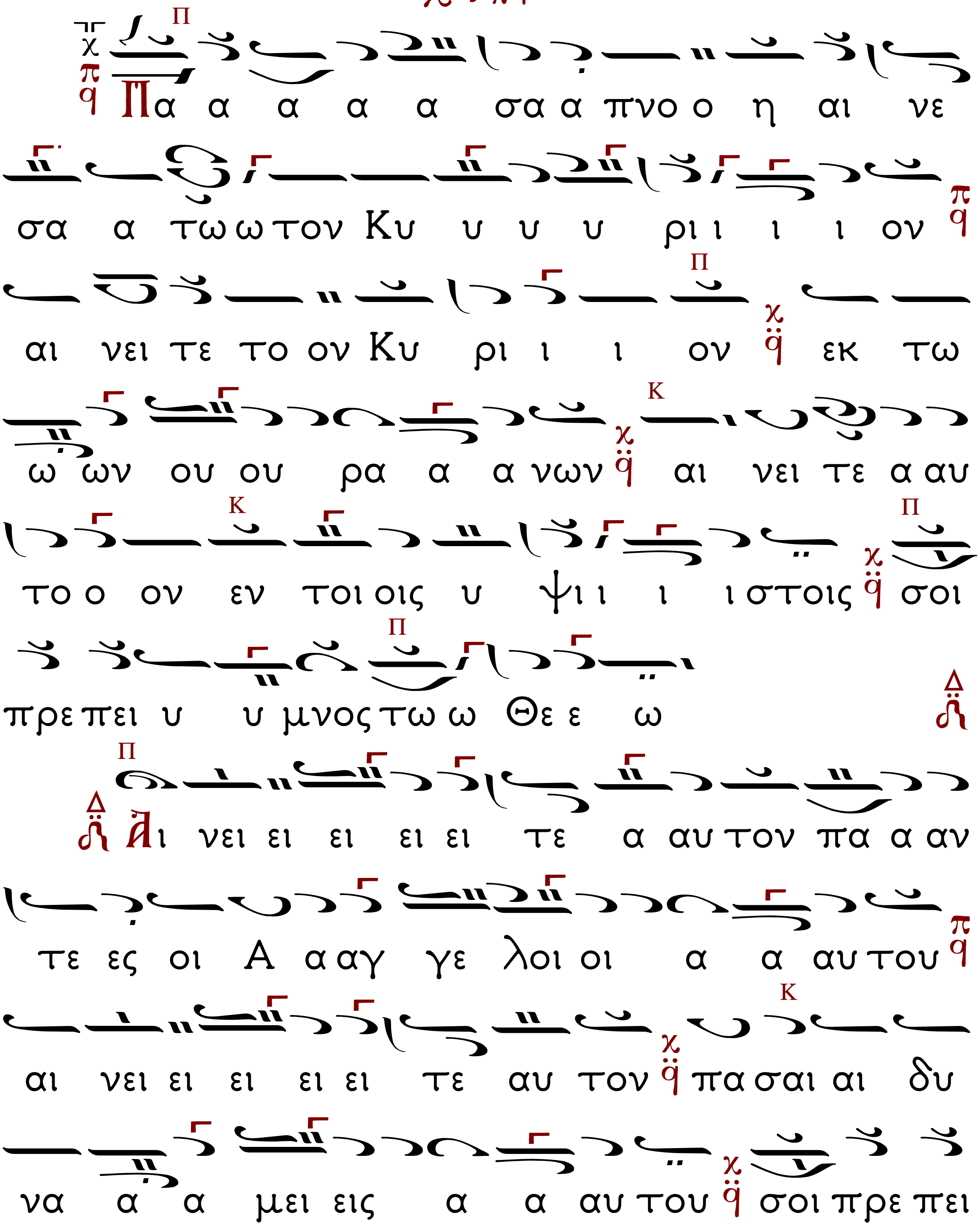

υ υ μνος τω ω Θε ε ω

Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ

γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις

ο σι ι οις α α α αυ του

Κυ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου

υ πο των πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες

ε εκ του ου μνη η η η μα α α α τος

κα θως ε τε χθης εκ της Θε ο ο το ο ο

κου ουκ ε γνω σαν πως ε σα αρ κω ω ω θης

οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α α α α

αγ γε ε ε ε λοι ουκ η σθον το πο ο τε

α νε εστης οι φυ λα ασ σο ον τε ες σε

στρα α τι ι ι ω ω ω ω ται αμ φο τε

ρα γαρ εσφρα γι σται τοις ε ρε ευ νω ω ω σι

πε φα νε ρω τε δε τα α θα αυ μα α τα α

τοις προ σκυ νου σιν εν πι στει το μυ υ

στη η η η η ρι ι ι ι ον ο ο α

νυ υ υ μνου ου ου ου σιν α πο δος η μι ιν α

γαλ λι ι α α σιν και αι το με ε γα ε

ε ε λε ος

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι

οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε

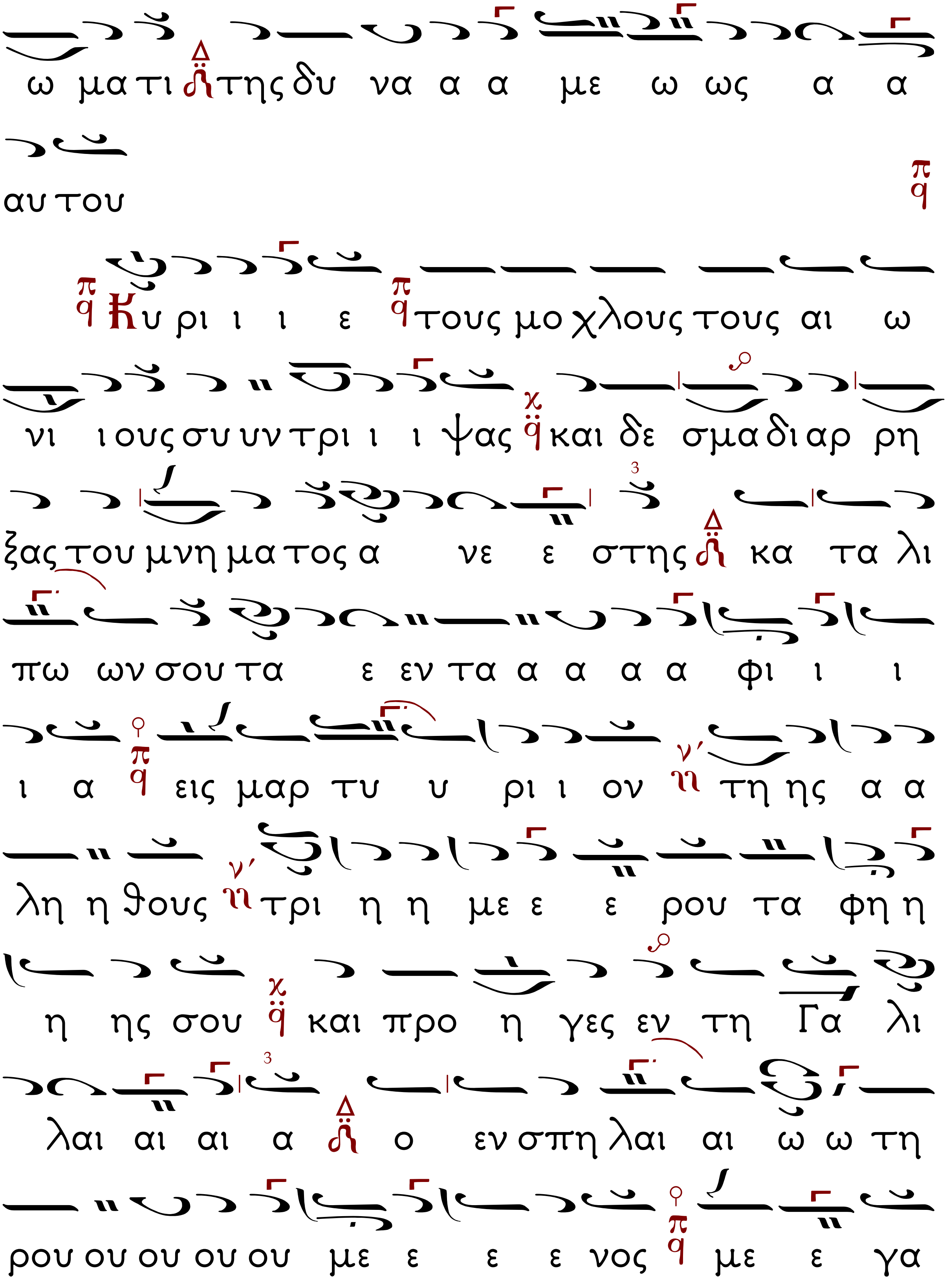
ω μα τι της δυ να α α με ω ως α α
αυ του
Κυ ρι ι ι ε τους μο χλους τους αι ω
νι ι ους συ υν τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη
ξας του μνη μα τος α νε ε στης κα τα λι
πω ων σου τα ε εν τα α α α α φι ι ι
ι α εις μαρ τυ υ ρι ι ον τη ης α α
λη η θους τρι η η με ε ε ρου τα φη η
η ης σου και προ η γες εν τη Γα λι
λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη
ρου ου ου ου ου με ε ε ε νος με ε γα

σου ου ου το ε ε ε λε ε ε ε ος α

κα τα α λη η πτε ε Σω ω ω τηρ ε

λε ε η σο ο ο ον η μας

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πλη θος της με γα λω συ υ υ νης

α α αυ του

Κυ υ ρι ι ι ε αι Γυ ναι κες ε δρα

μον ε πι το ο μνη η η μα του ι δει ειν σε ε

το ον Χρι ι ι στον τον δι η μα ας πα α

α θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ

ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα θη με ε

νον τω ω φο βω κυ λι σθε ε εν τα και

προς αυ τας ε βο ο ο ο η η σε ε ε

λε ε ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ

ρι ι ι ι ος ει πα τε ε τοι οις μα α

θη ταις ο τι α νε ε στη η ε εκ νε ε

ε κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η

μων

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι

ι ι ω και αι κι ι ι θα α α α ρα

Κυ ρι ι ε ω σπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι
σμε ε νου του ου τα α α α α φου ου τως ει
σηλ θες και των θυ ρων κε κλει σμε νω ων προ ος
τους μα α α θη τα α α ας σου δει κνυ ων αυ
τοις τα του σω ω μα το ος πα α α θη α περ
κα τε δε ξω Σω ω τη ηρ μα κρο ο ο θυ μη
η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δαυ ιδ μω λω
πας υ πη νε εγ κας ως υι ος δε ε του ου
Θε ε ου ου κο σμον η η λευ θε ε ε ε
ρω ω ω ω σας με γα σου το ε λε ος α
κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η

μας

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ
Ἦχος πλ. δ΄.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἦχος Νη

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα νω

Μάκαρ, Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίᾳ θερμῇ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἁγνείας κάλλεσι καταυγασθείς, σῶμα καὶ διάνοιαν θεομακάριστε.

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε

σα α τω τον Κυ ρι ον

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Στίχ.: Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος αυ του και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ρη μα τα αυ του

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

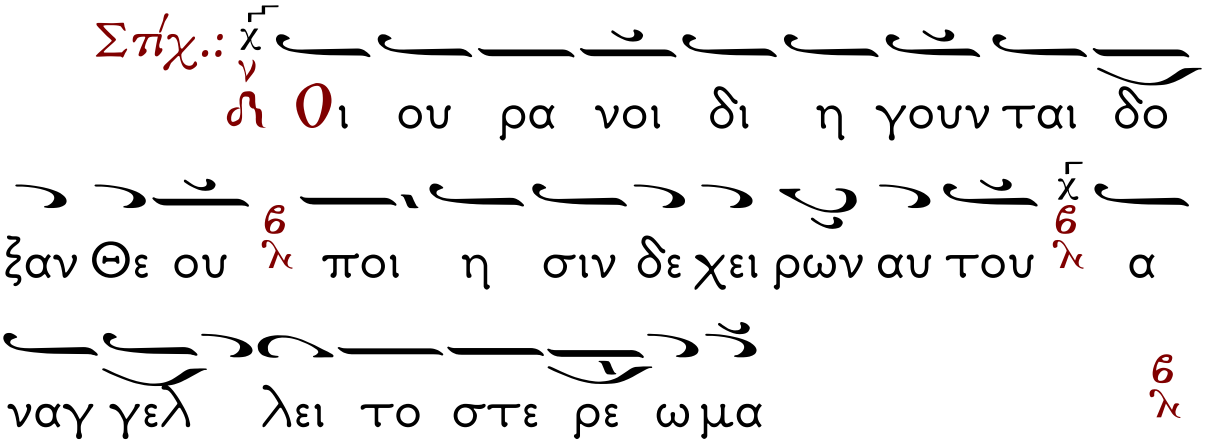

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

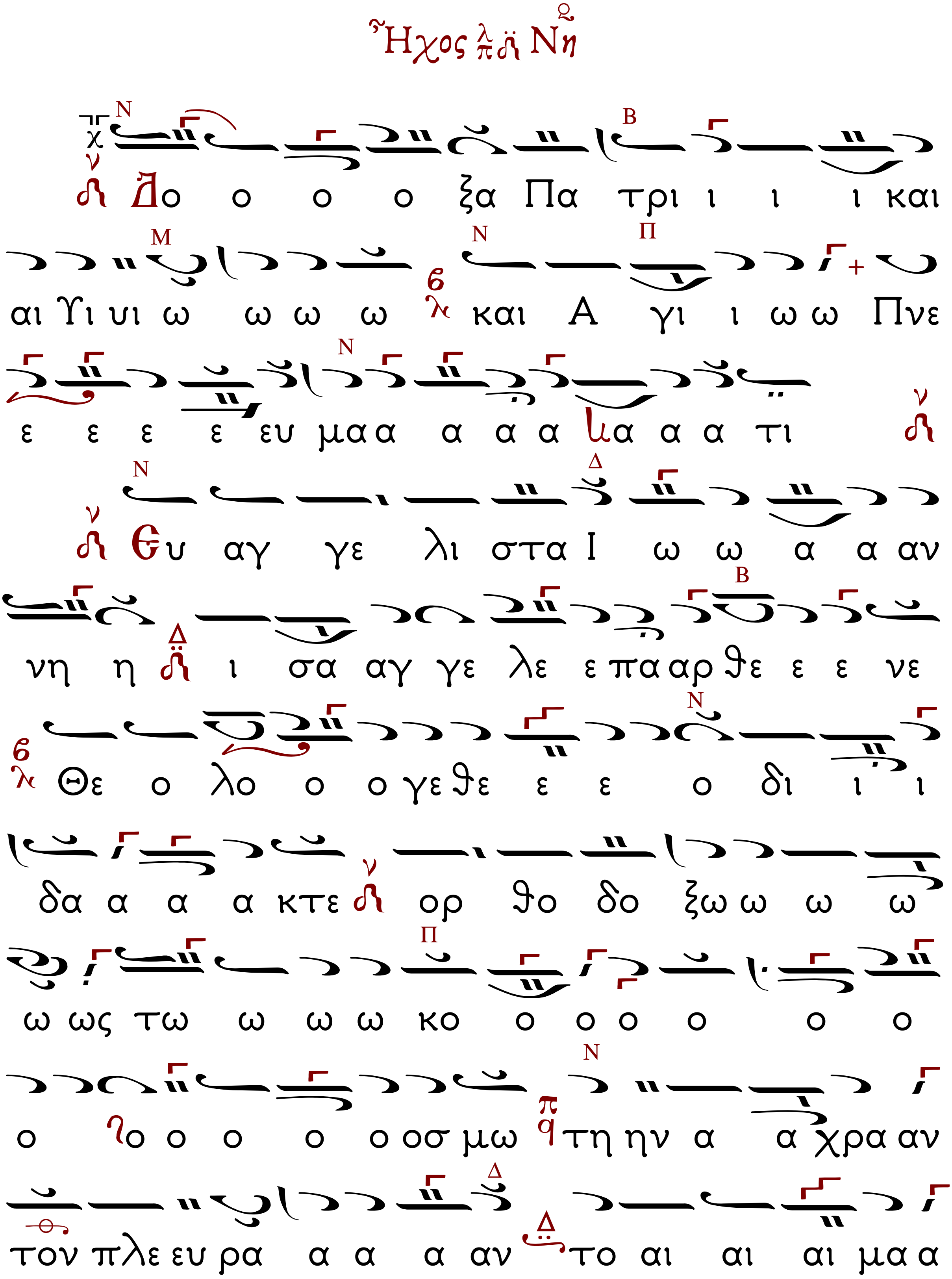
Ἦχος πλ. α' Νη
Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
αι Υι υι ω ω ω ω και Α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α α Κα α α τι
Ευ αγ γε λι στα Ι ω ω α α αν
νη η ι σα αγ γε λε ε πα αρ θε ε ε νε
Θε ο λο ο ο γε θε ε ε ο δι ι ι
δα α α α κτε ορ θο δο ξω ω ω ω
ω ως τω ω ω ω κο ο ο ο ο ο ο
ο Κο ο ο ο ο οσ μω τη ην α α χρα αν
τον πλε ευ ρα α α α αν το αι αι αι μα α

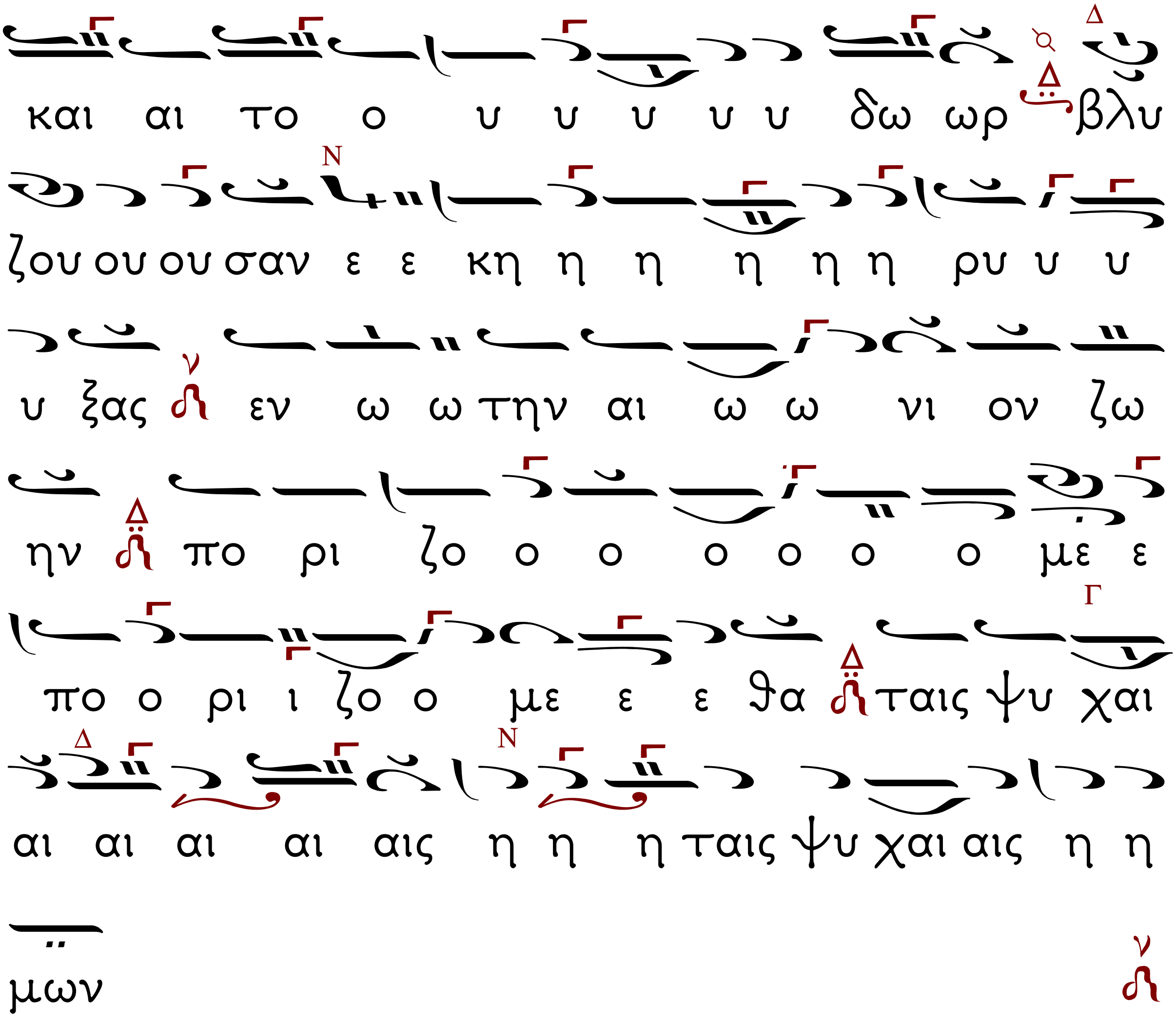
και αι το ο υ υ υ υ υ δω ωρ βλυ
ζου ου ου σαν ε ε κη η η η η η ρυ υ υ
υ ξας εν ω ω την αι ω ω νι ον ζω
ην πο ρι ζο ο ο ο ο ο ο με ε
πο ο ρι ι ζο ο με ε ε θα ταις ψυ χαι
αι αι αι αι αις η η η ταις ψυ χαι αις η η
μων

26-09-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.ΕΩΘ. Γ΄

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

Ἦχος Δι

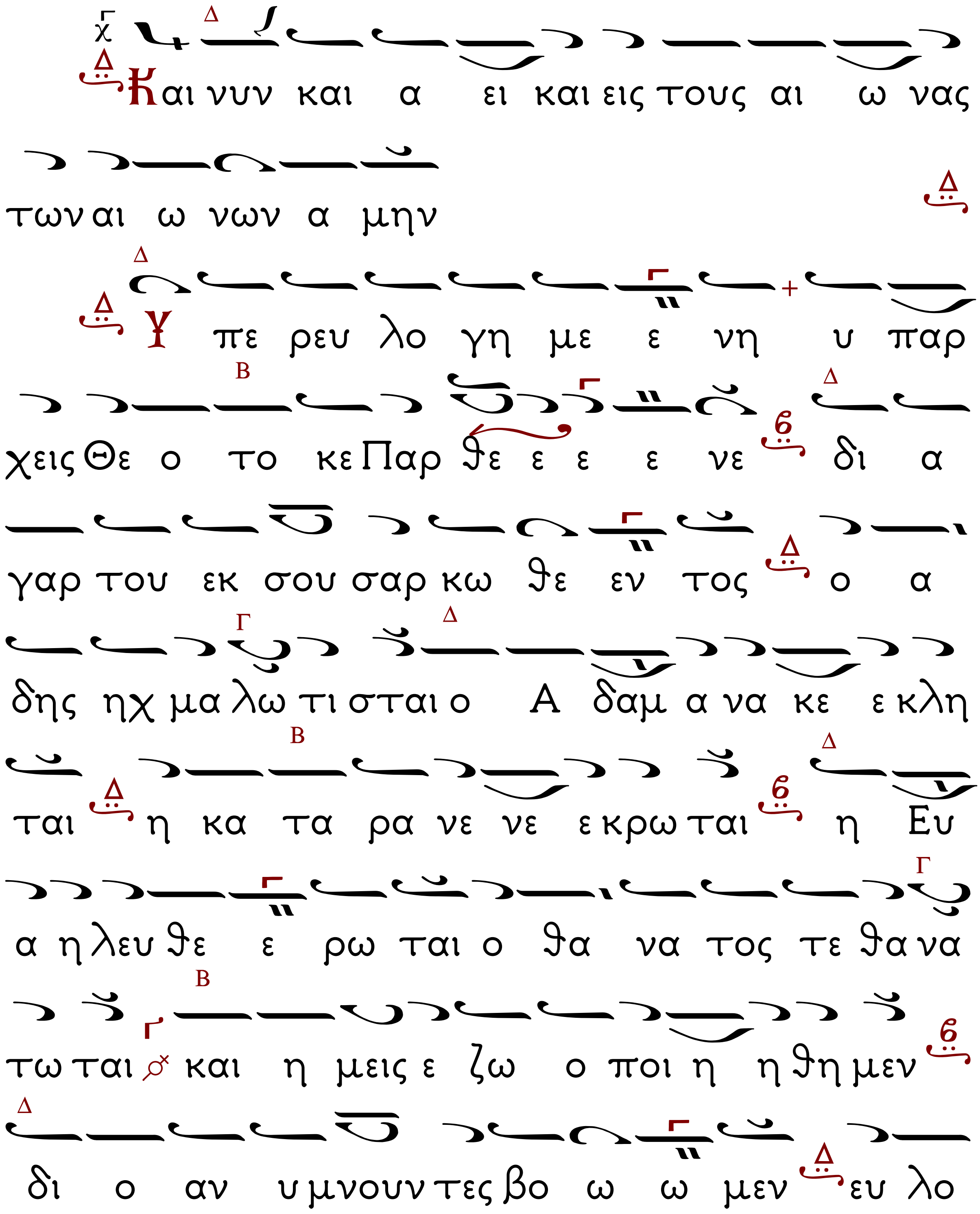

γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ

δο κη σας δο ο ο ξα σοι

26-09-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΙΔ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄. ΕΩΘ. Γ΄

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον πλ. α΄. Ἐπιλογές.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

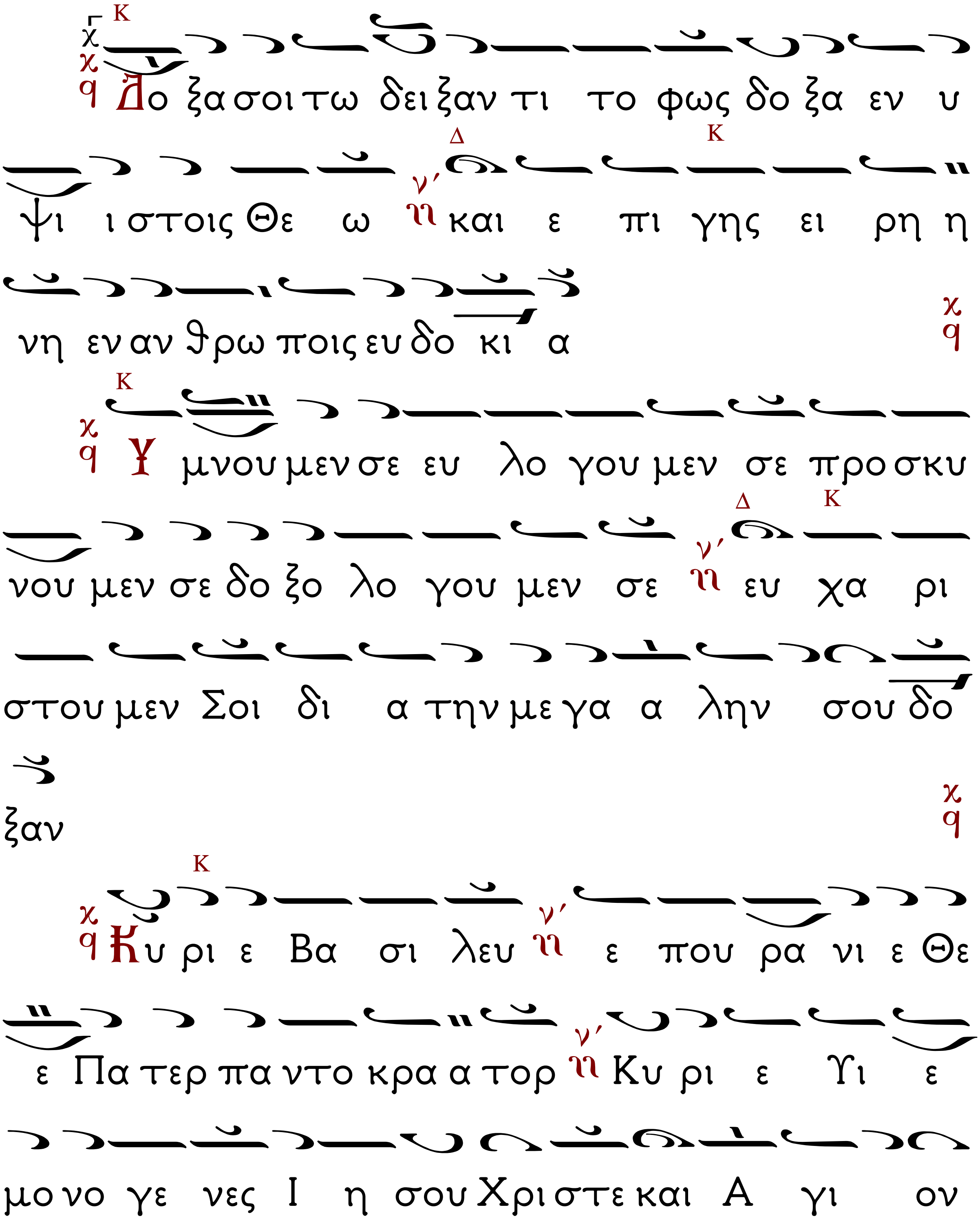

Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων και αι νε
το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α
σου εις τους αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και ω μα τα Σου (τρίς)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι Σε Ά γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι
σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε
η σον η μας (τρίς)

Δό ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Ἅ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Ἀσματικόν.

Ἅ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος

Ἅ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

ρος

Ἅ γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η

η σο ο ον η η η η μα α α ας

Μετὰ τὴν Δοξολογία, ὅταν ὁ ἦχος εἶναι
Πλάγιος α΄, Πλάγιος β΄, Βαρύς, & Πλάγιος δ΄.

Ἦχος Νη

Ἡ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἡ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦχος

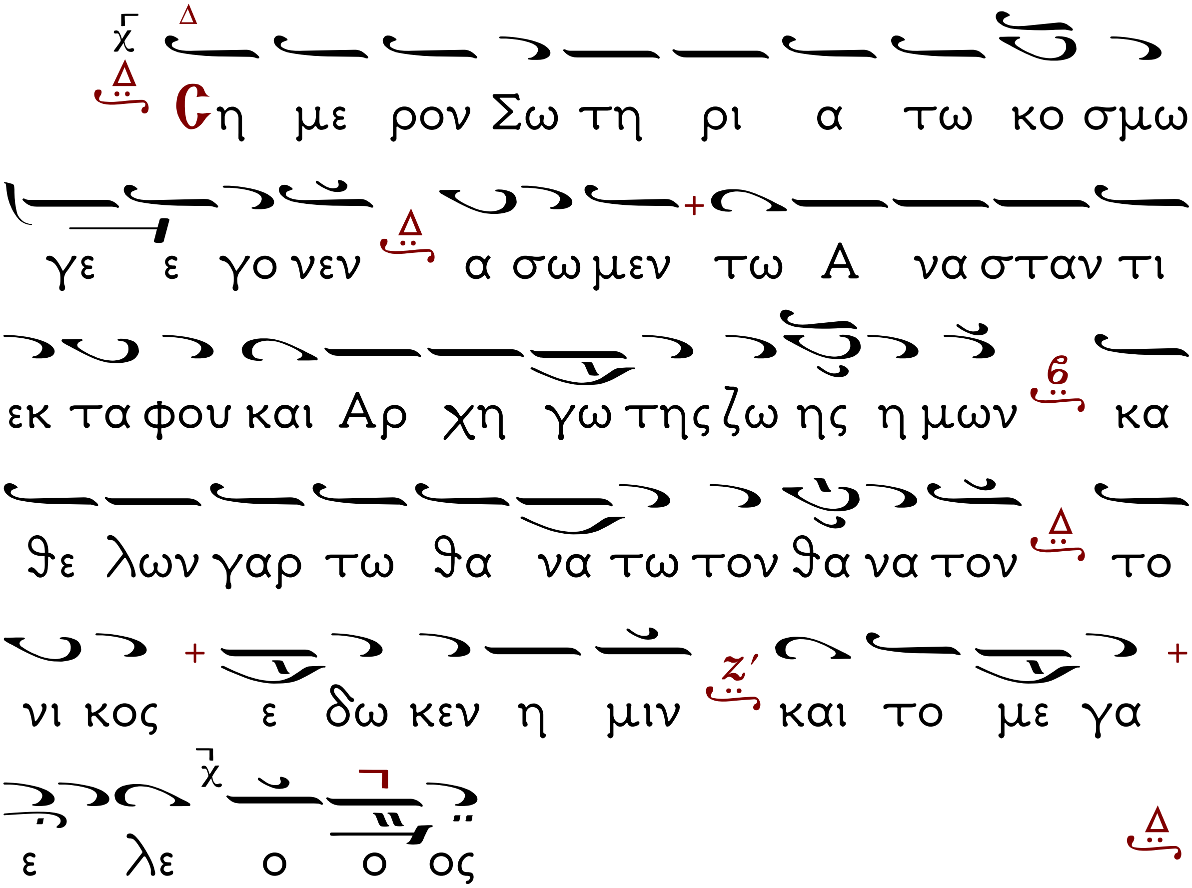

26-09-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.ΕΩΘ. Γ΄

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος Πλ. Α΄ Νη

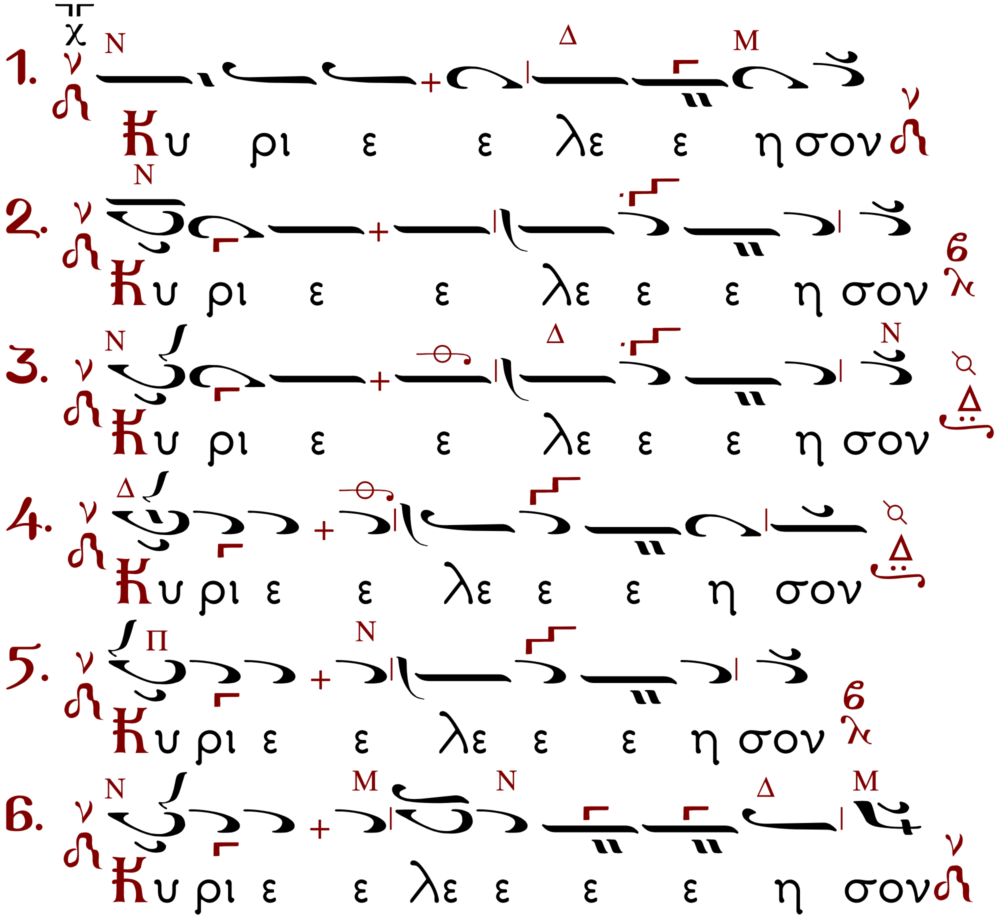

ΕΤΕΡΑ.

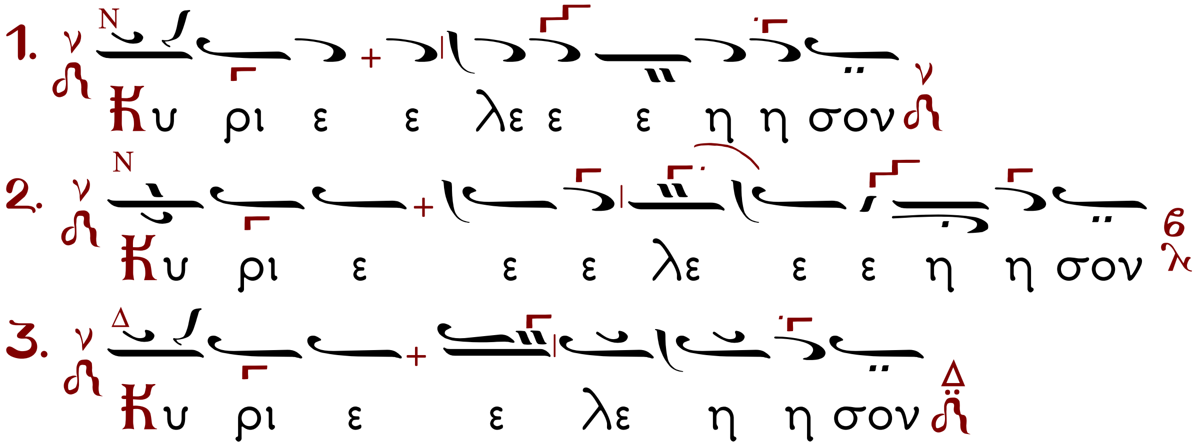

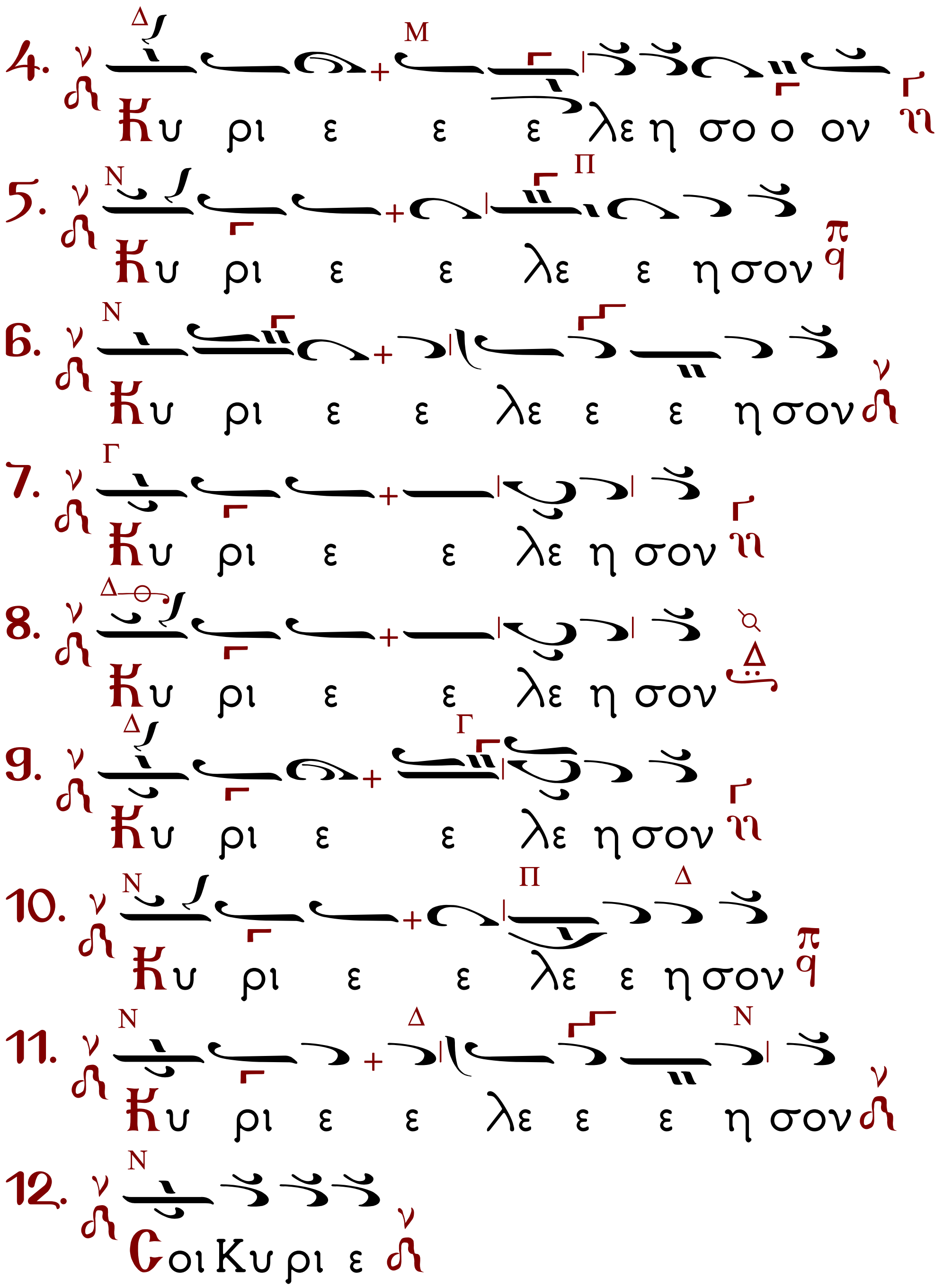
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

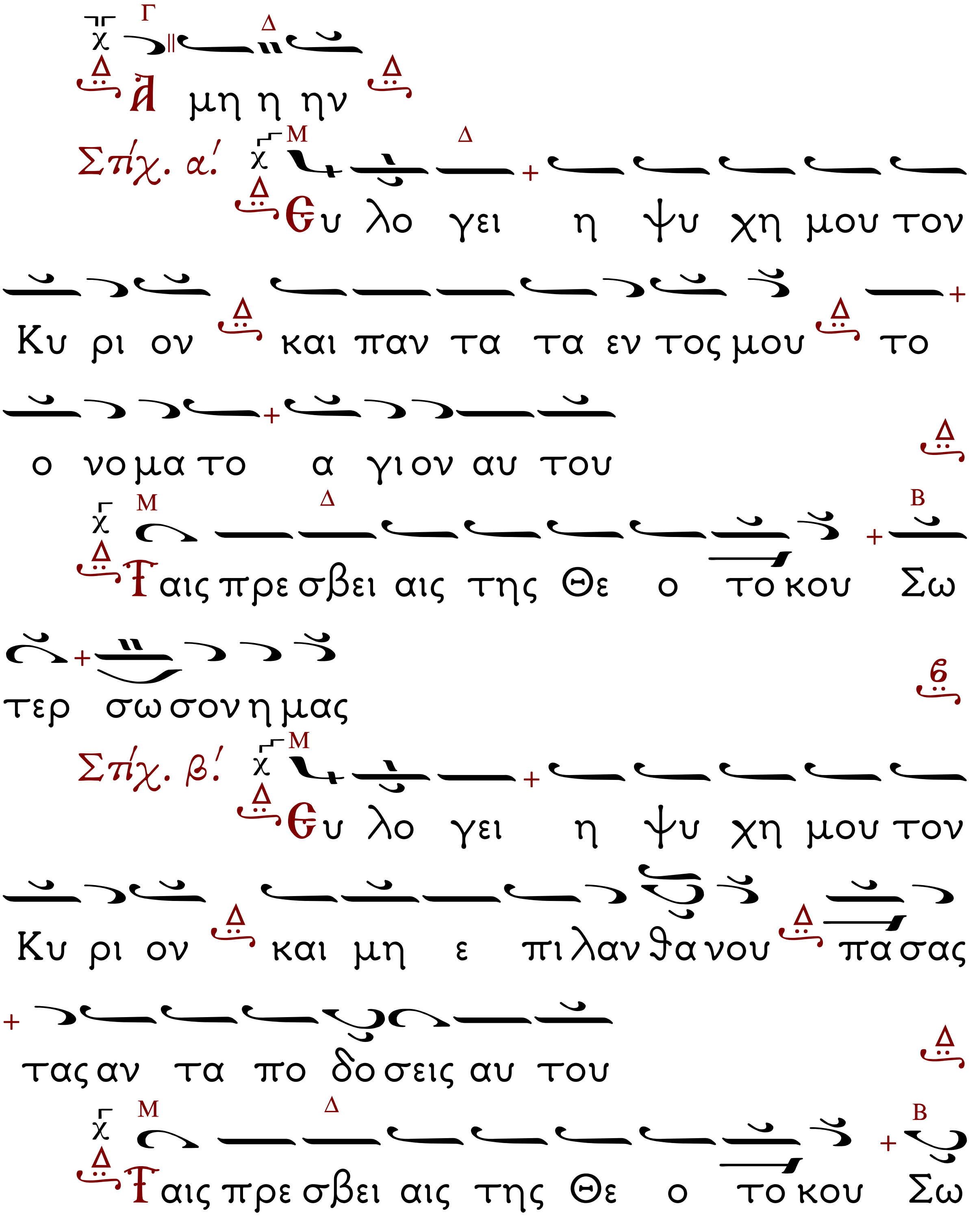

τερ σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σε τον θρο νον αυ του και η Βα

σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω
τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β΄.

Α μη η ην

Στίχ. α΄. Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Στίχ. β΄. Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

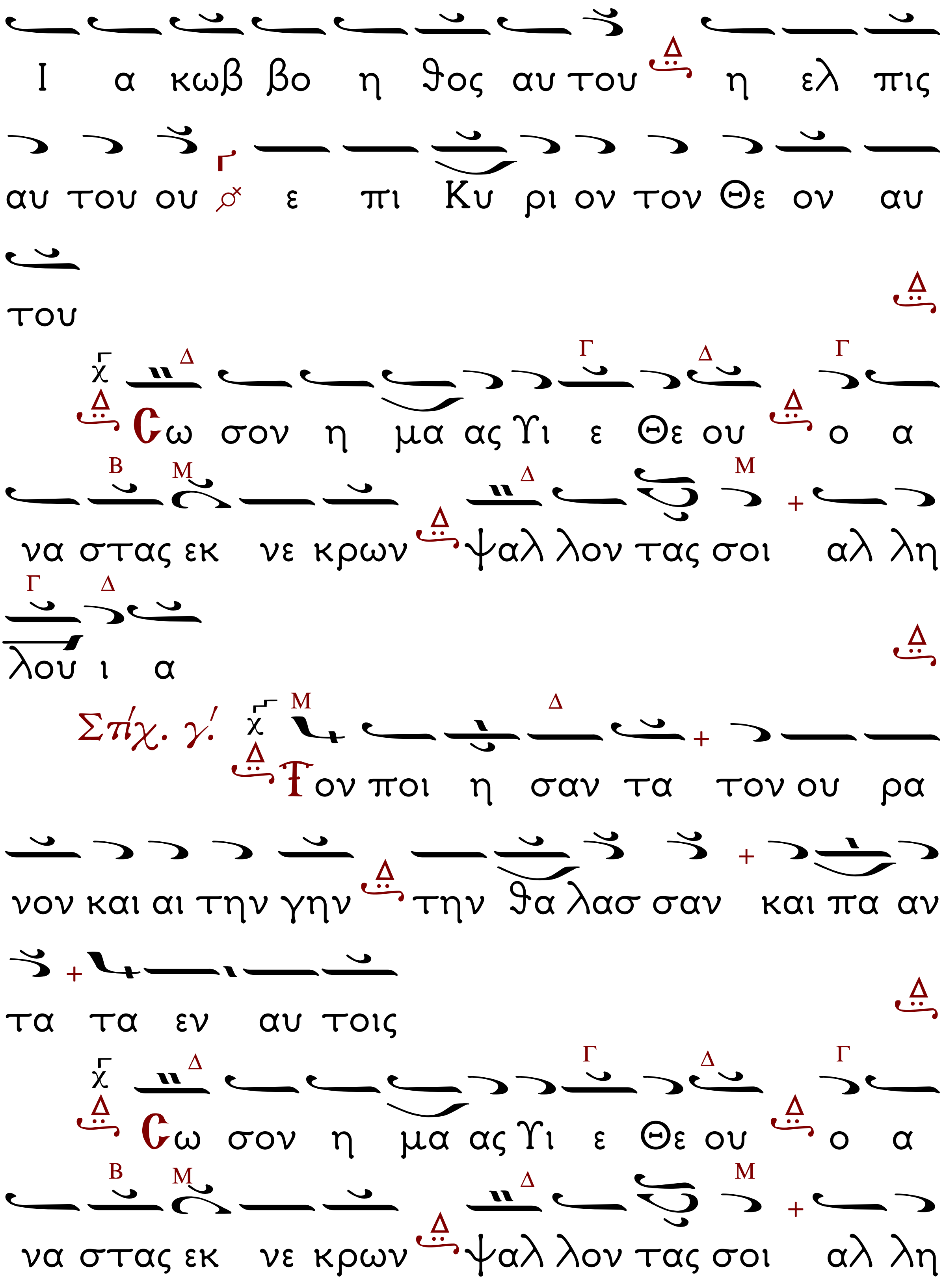
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Στίχ. γ΄.
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

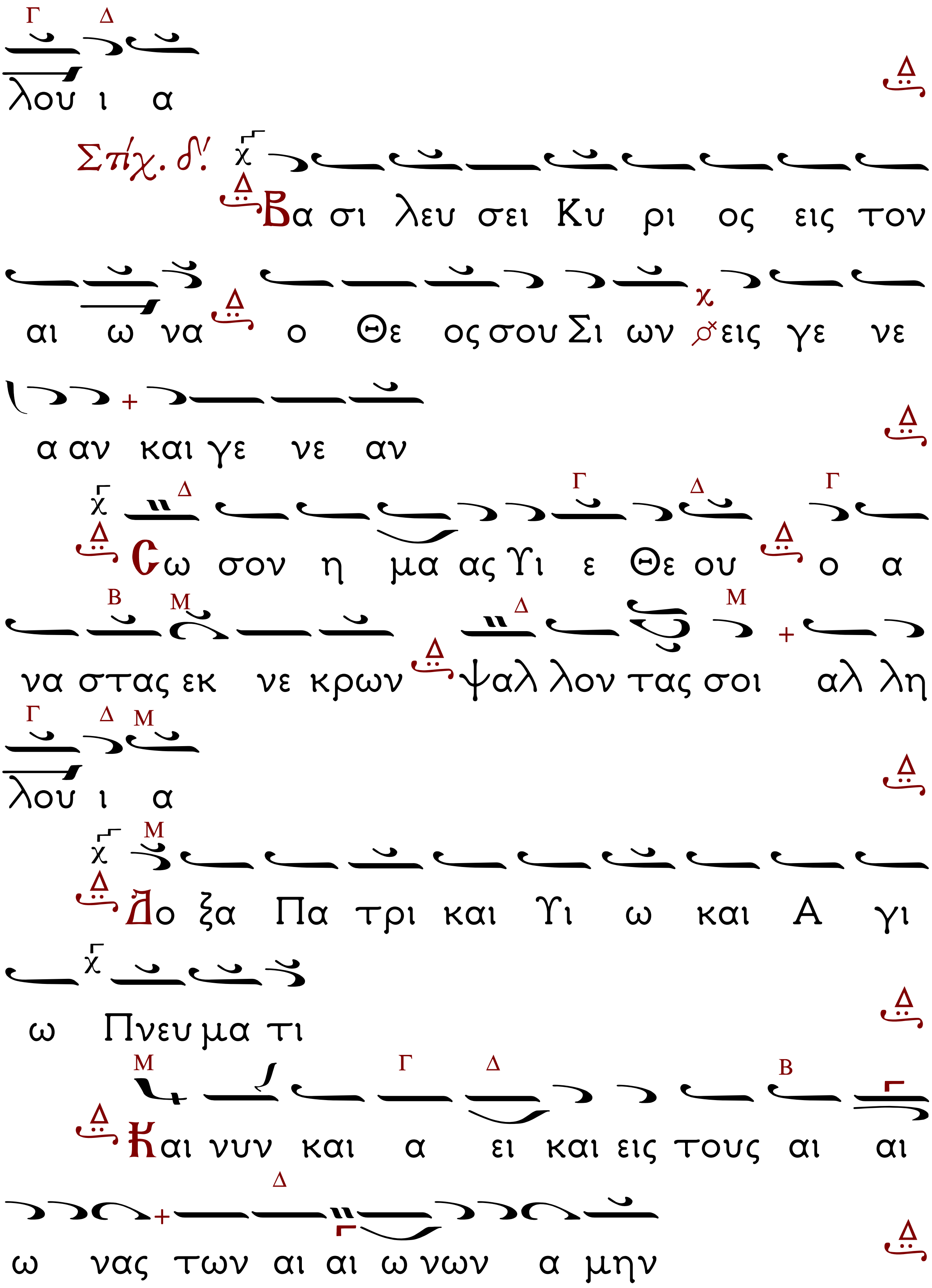
λου ι α
Στίχ. δ΄. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
α αν και γε νε αν
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

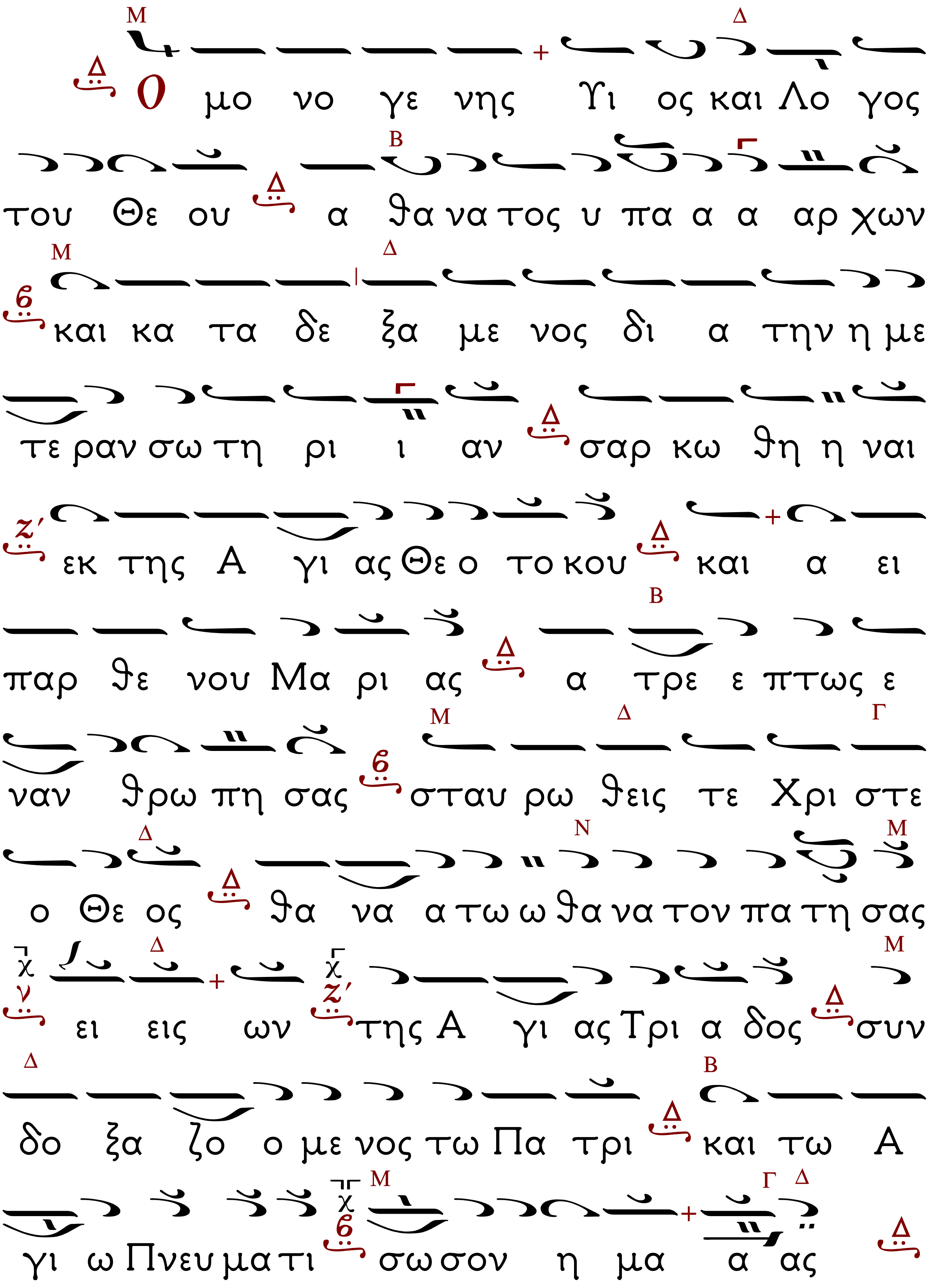
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.
Ἦχος πλ. α΄ Κε

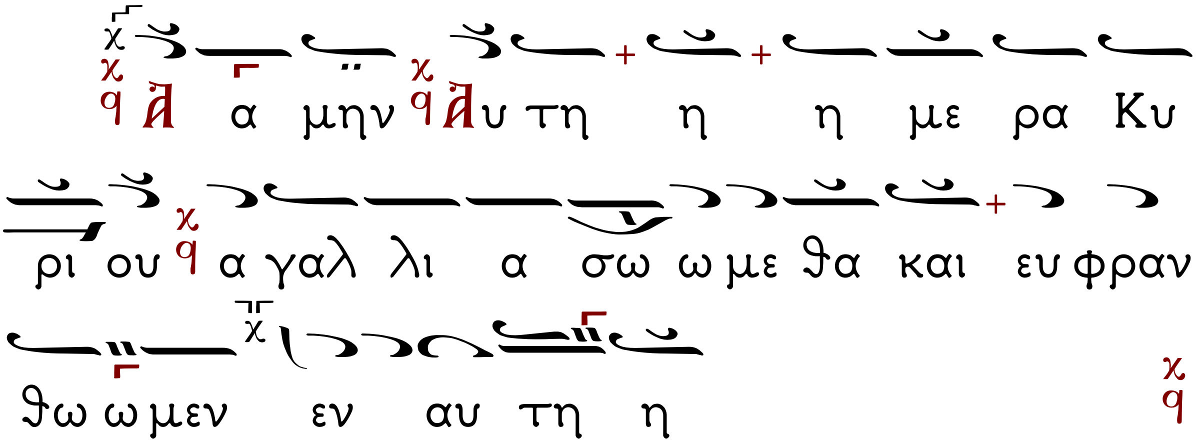

Ἀπολυτίκιο

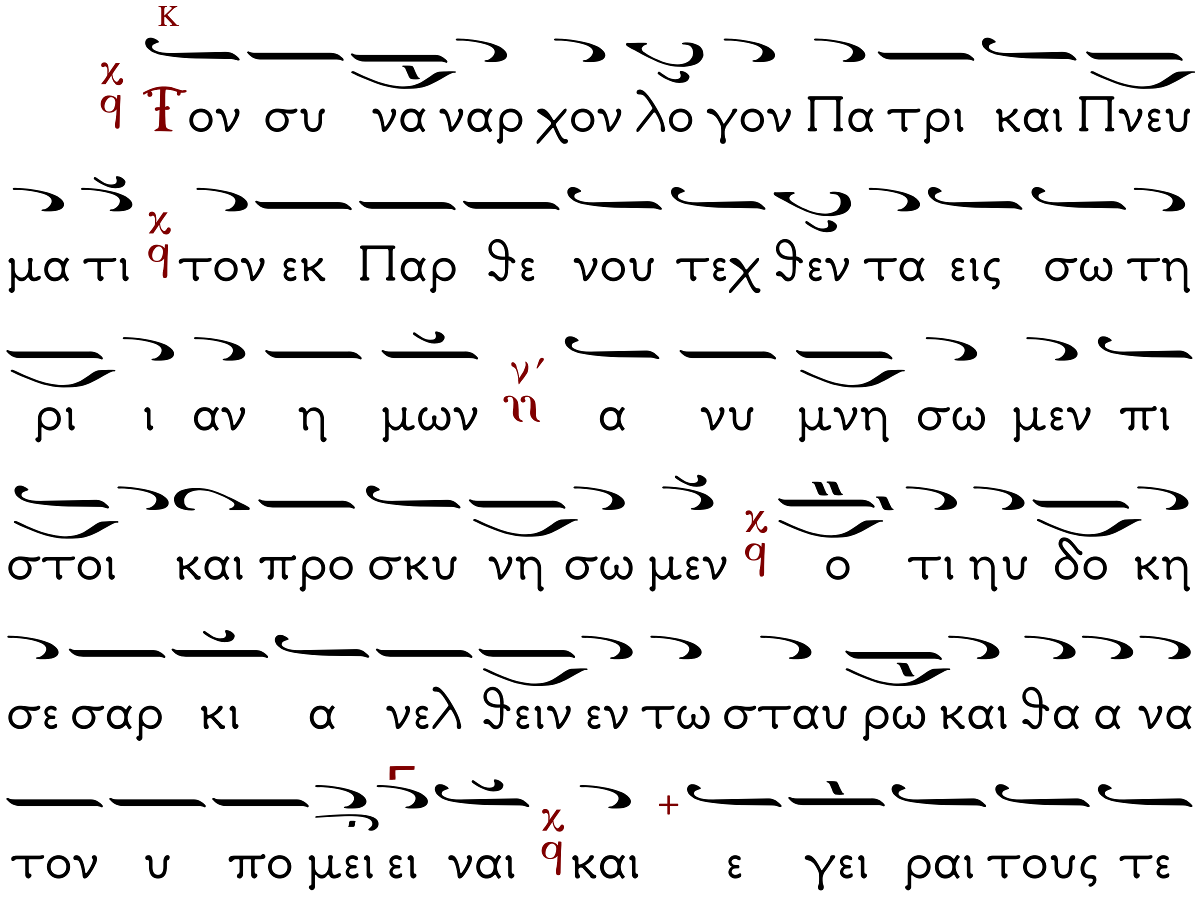

θνε ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει

αυ του ου ου ου

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

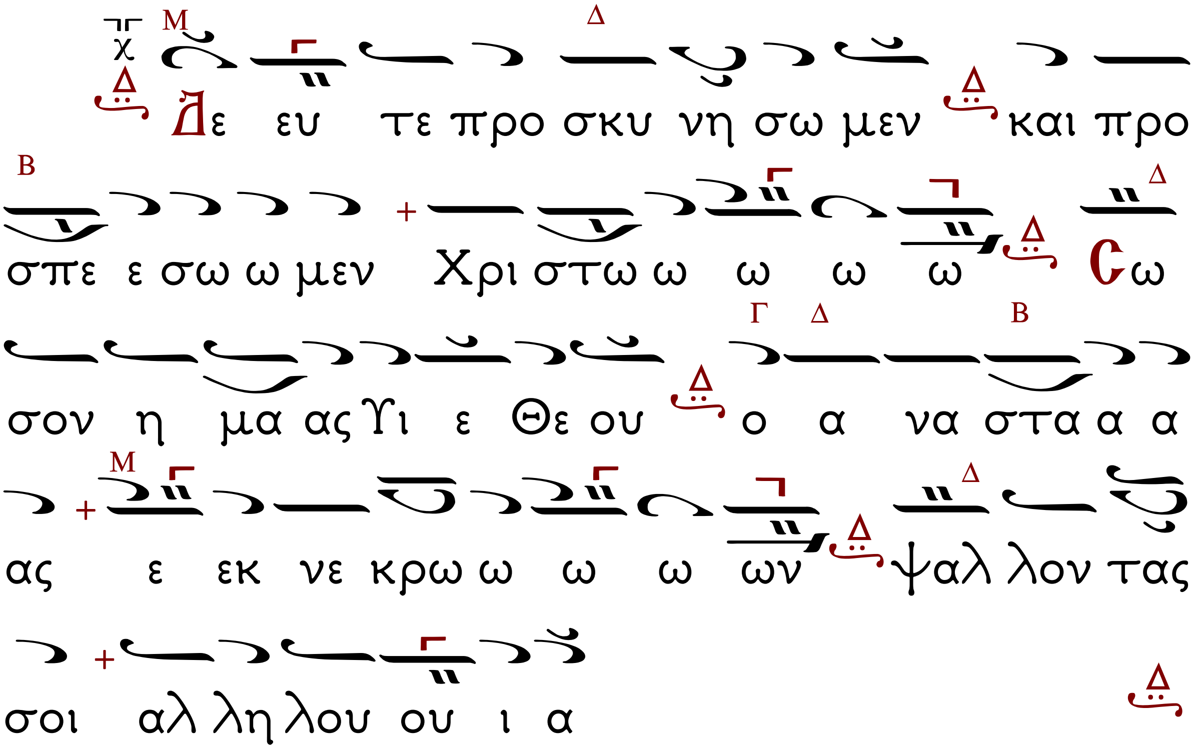

Ἀπολυτίκιο

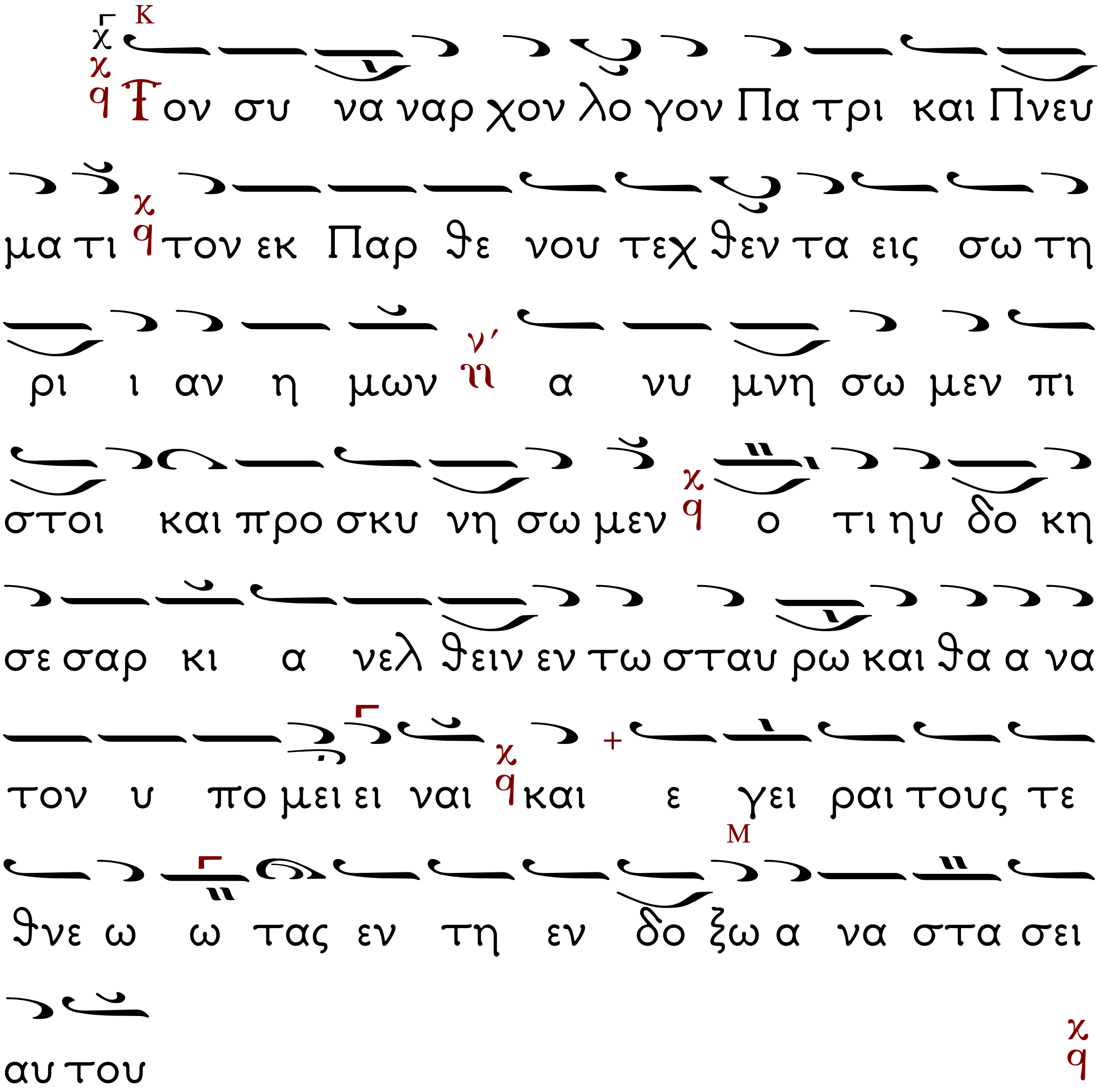
Τον συ να ναρ χον λο γον Πα τρι και Πνευ
μα τι τον εκ Παρ θε νου τεχ θεν τα εις σω τη
ρι ι αν η μων α νυ μνη σω μεν πι
στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι ηυ δο κη
σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα α να
τον υ πο μει ει ναι και ε γει ραι τους τε
θνε ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει
αυ του

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

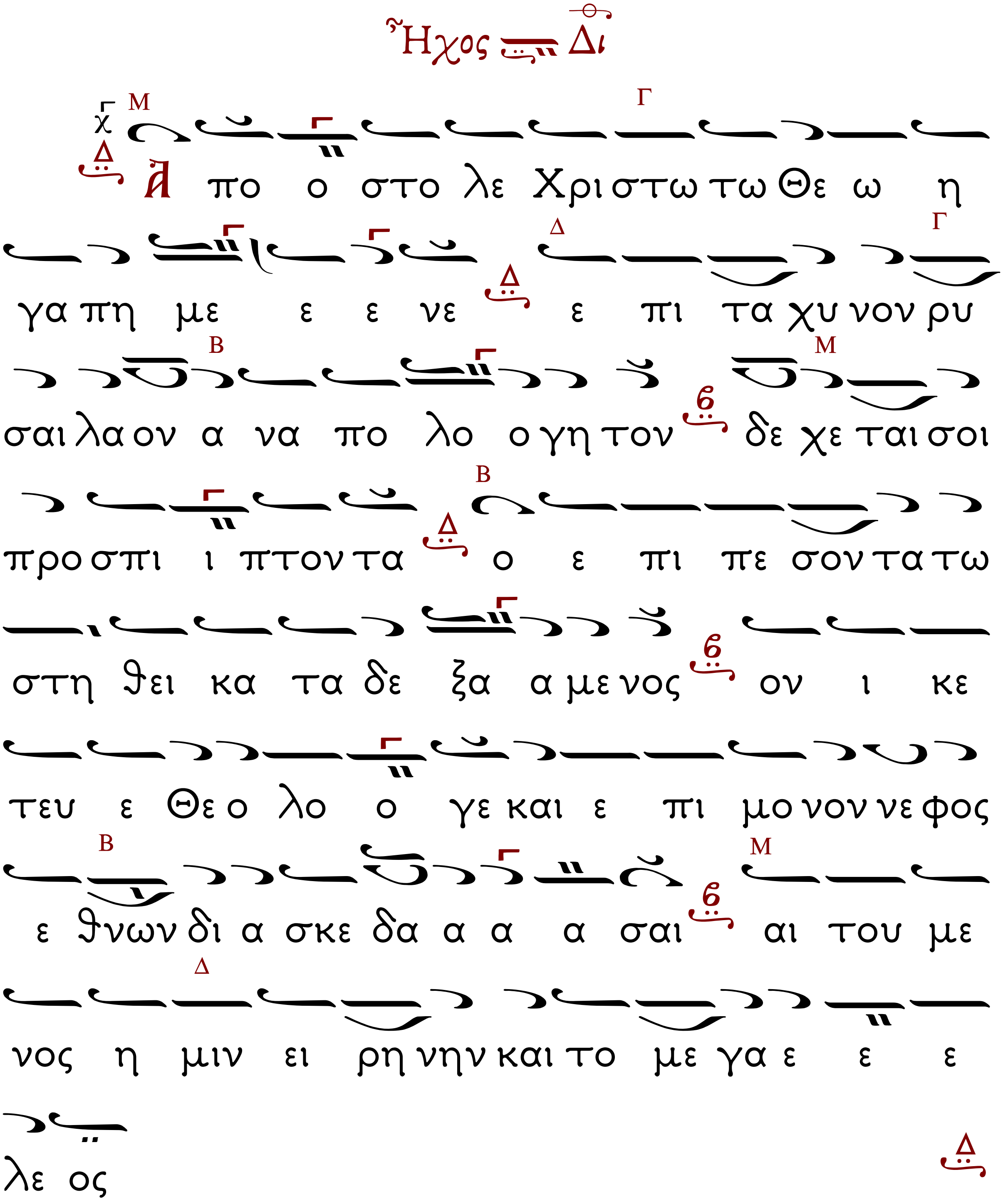

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἦχος Δι

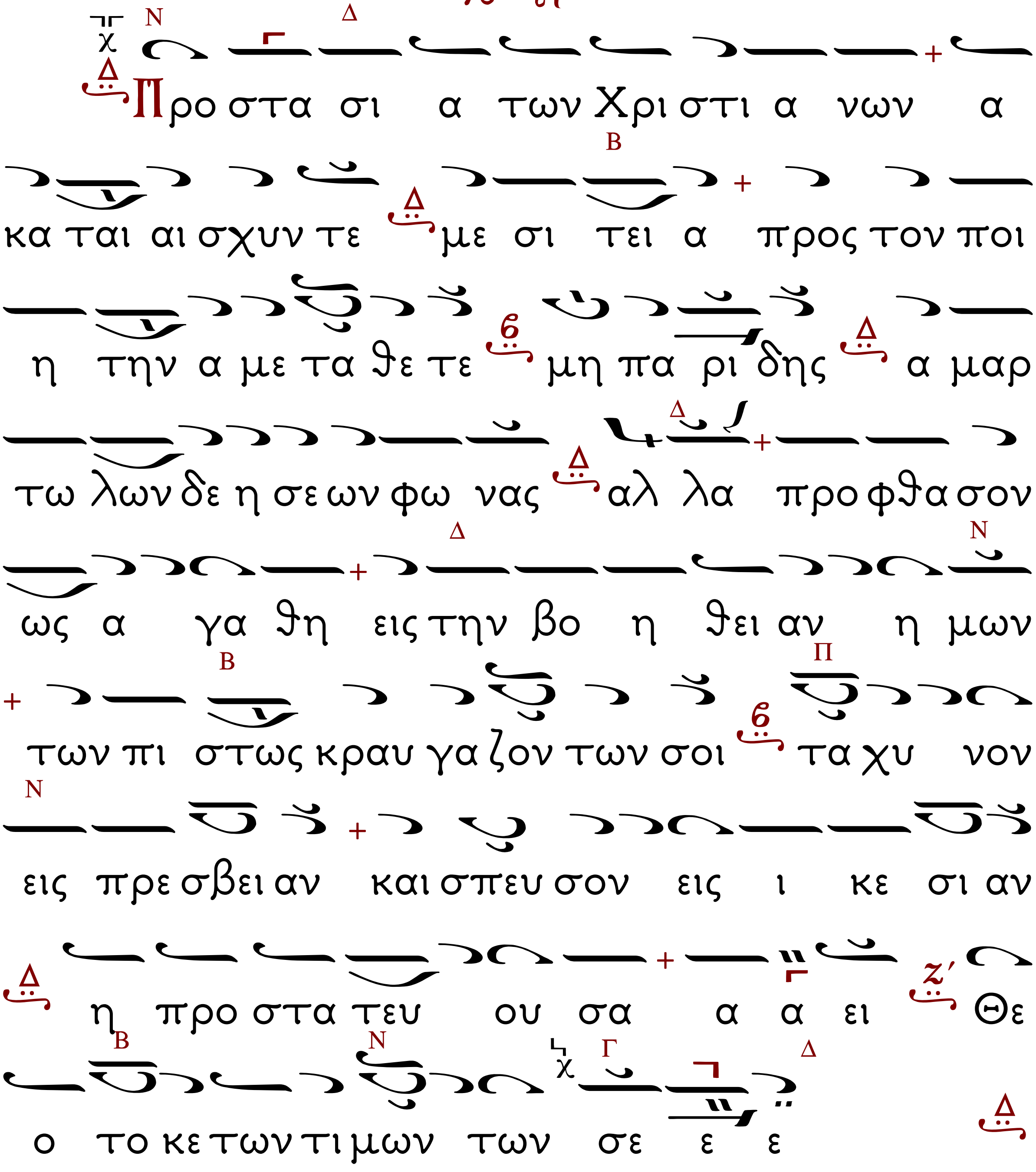

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:12-19.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς

ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ᾽ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

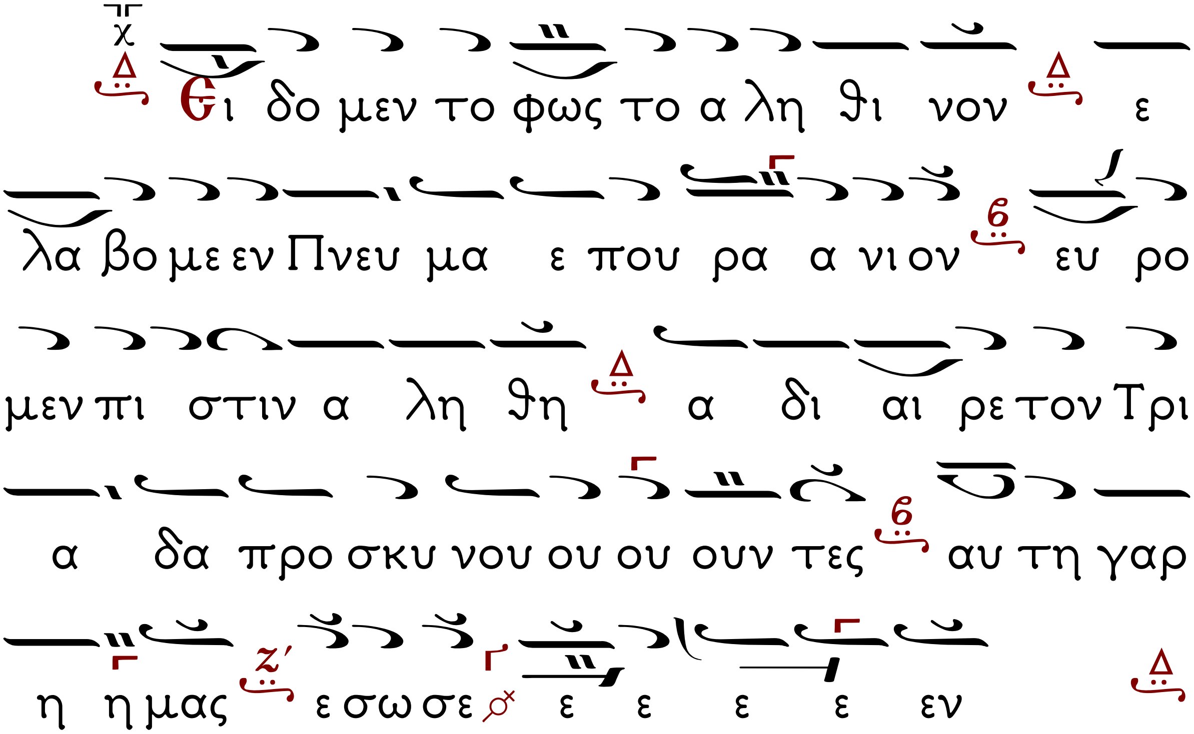

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

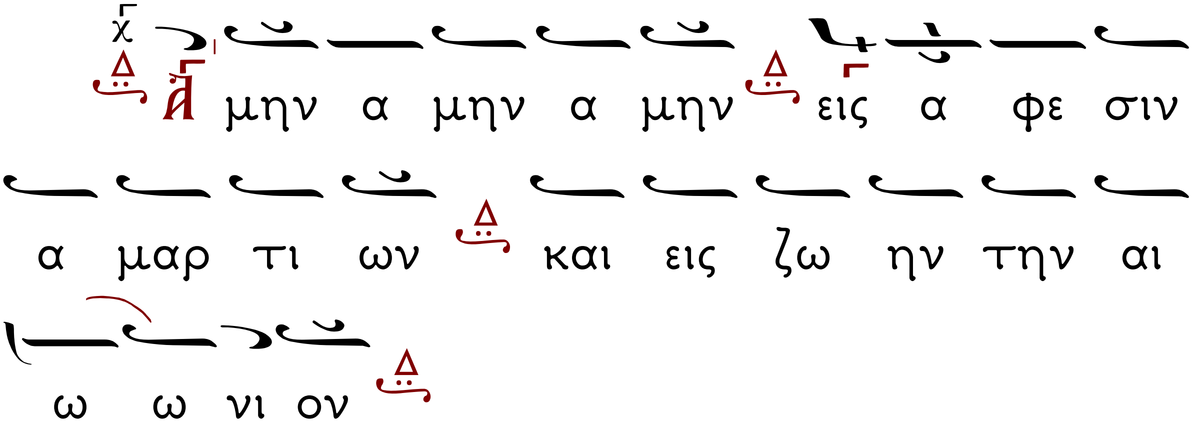

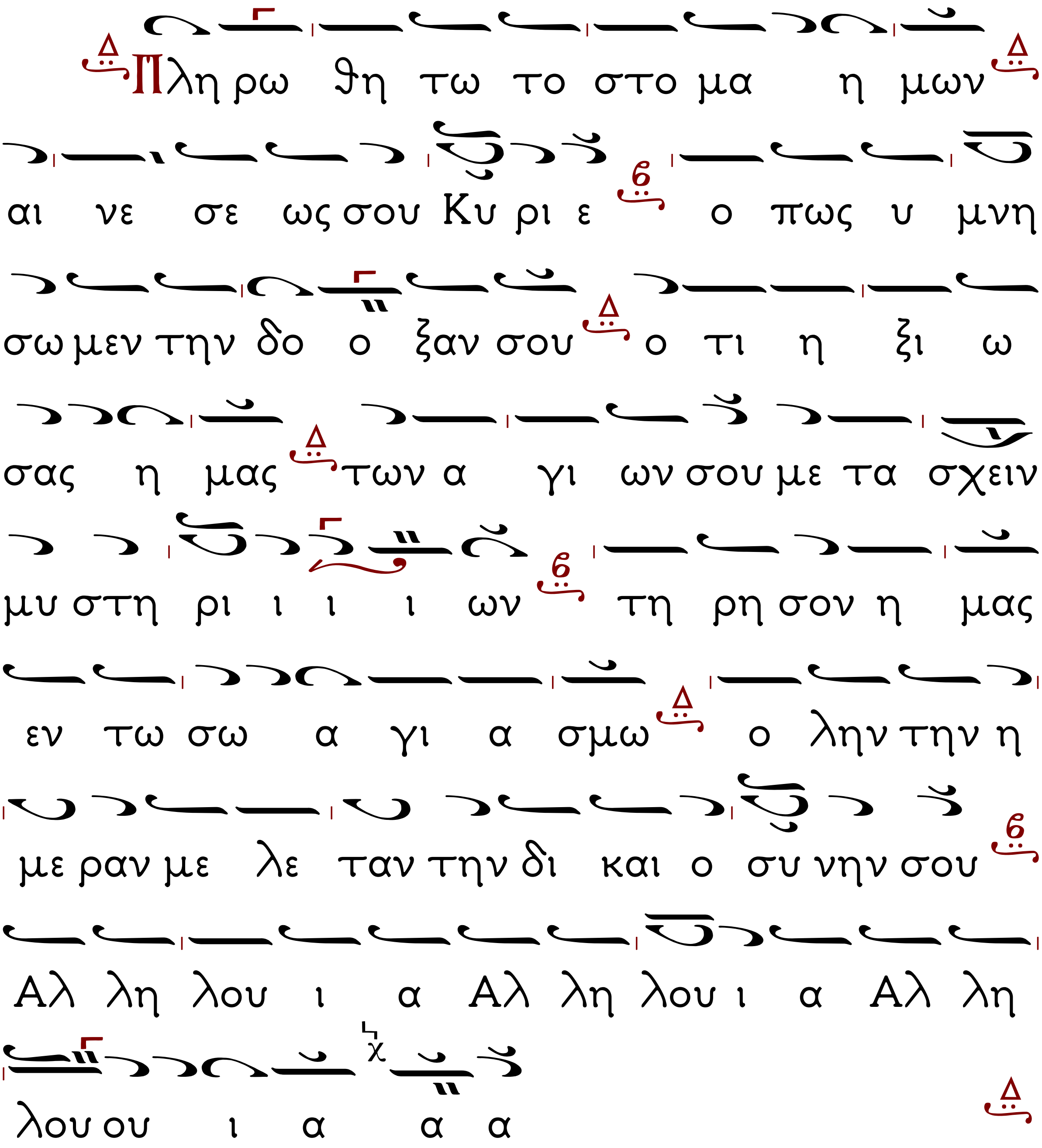
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Α α μην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.